

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ຄະນະກຳມະການແຫ່ງຊາດ ເພື່ອຕ້ານການຟອກເງິນ
ແລະ ສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ

ເລກທີ 10 /ຄຕຟງ
ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 25 AUG 2021

ຂໍ້ຕົກລົງ

ວ່າດ້ວຍ ມາດຕະການຕ້ານ ສະກັດກັ້ນ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່
ການຮ້າຍ ສຳລັບຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ (ສະບັບປັບປຸງ)

- ອີງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການຕ້ານ ສະກັດກັ້ນ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່
ການຮ້າຍ ສະບັບເລກທີ 50/ສພຊ, ລົງວັນທີ 21 ກໍລະກົດ 2014;
- ອີງຕາມດຳລັດວ່າດ້ວຍ ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງຄະນະກຳມະການແຫ່ງຊາດ ເພື່ອຕ້ານ
ການຟອກເງິນ ແລະ ສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ສະບັບ ເລກທີ 364/ນຍ, ລົງວັນທີ 13 ຕຸລາ
2014;
- ອີງຕາມການສະເໜີຂອງສຳນັກງານຂໍ້ມູນຕ້ານການຟອກເງິນ ສະບັບ ເລກທີ 473/ສຕຟງ, ລົງວັນທີ 07
ເມສາ 2021.

ປະທານຄະນະກຳມະການແຫ່ງຊາດ ເພື່ອຕ້ານ
ການຟອກເງິນ ແລະ ສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ອອກຂໍ້ຕົກລົງ:

ໝວດທີ 1
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 ຈຸດປະສົງ

ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ກຳນົດຫຼັກການ, ຂັ້ນຕອນ, ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບ ການປະເມີນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນ
ຄວາມສ່ຽງ, ການຄຸ້ມຄອງພາຍໃນ ແລະ ການເພີ່ມທະວີເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ ສຳລັບຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ
ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ມີຄວາມເປັນເອກະພາບໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດພັນທະ ກ່ຽວກັບວຽກງານການຕ້ານ ສະກັດ
ກັ້ນ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ
ແນໃສ່ເຮັດໃຫ້ລະບົບເສດຖະກິດ-ການເງິນ ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ, ພັນຄົງ, ສັງຄົມມີຄວາມສະຫງົບ ແລະ ເປັນ
ລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ.

ມາດຕາ 2 ການປະເມີນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນ ຄວາມສ່ຽງ

ການປະເມີນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນ ຄວາມສ່ຽງແມ່ນ ການກຳນົດ, ຕີລາຄາ, ຕິດຕາມ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນ ຄວາມສ່ຽງດ້ານການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນກັບຕົນ ກ່ຽວກັບລູກຄ້າ, ຜະລິດຕະພັນ ແລະ ການບໍລິການ ແລະ ພື້ນທີ່ ຫຼື ປະເທດ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນ ຄວາມສ່ຽງດ້ານການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍນັ້ນ ກ່ອນການໃຫ້ບໍລິການ, ການດຳເນີນທຸລະກຳ ແລະ ການສ້າງສາຍພົວພັນທຸລະກິດ ກັບລູກຄ້າຂອງຕົນທັງ ລາຍເກົ່າ ແລະ ລາຍໃໝ່ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 20 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການຕ້ານ ສະກັດກັ້ນ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ແລະ ໝວດທີ 2 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 3 ການຄຸ້ມຄອງພາຍໃນ

ການຄຸ້ມຄອງພາຍໃນແມ່ນການສ້າງ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການດຳເນີນງານພາຍໃນຂອງຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ລວມທັງ ກຸ່ມບໍລິສັດ, ສາຂາຕ່າງປະເທດ ແລະ ບໍລິສັດລູກ ຂອງຕົນທີ່ເປັນສະຖາບັນການເງິນ ແລະ ສະຖາບັນທີ່ບໍ່ອອນໃນຂະແໜງການເງິນ ກ່ຽວກັບວຽກງານຕ້ານ ສະກັດກັ້ນ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ຕາມພັນທະຂອງຕົນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 19 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການຕ້ານ ສະກັດກັ້ນ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ແລະ ໝວດທີ 3 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 4 ການເພີ່ມທະວີເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ

ການເພີ່ມທະວີເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ ແມ່ນການຊອກຮູ້ລູກຄ້າ ດ້ວຍການໃຫ້ລູກຄ້າ ແຈ້ງເອກະສານຢັ້ງຢືນຕົນ ເພື່ອພິສູດບັນດາຂໍ້ມູນ ແລະ ເອກະສານ ຫຼື ຫຼັກຖານ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກັບລູກຄ້າ ແລະ ທຸລະກຳຂອງລູກຄ້າ ລວມທັງ ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ແທ້ຈິງ ແລະ ຜູ້ທີ່ຖືກມອບໝາຍໃຫ້ມາເຮັດທຸລະກຳແທນ ໃນກອບເວລາທີ່ເໝາະສົມ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 21 ແລະ 22 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການຕ້ານ ສະກັດກັ້ນ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ແລະ ໝວດທີ 4 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 5 ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບທີ່ນຳໃຊ້ໃນຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ລູກຄ້າ ໝາຍເຖິງ: ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ລວມທັງ ຜູ້ທີ່ມີການຕົກລົງກັນທາງດ້ານກົດໝາຍ ທີ່ໃຊ້ບໍລິການຂອງຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ທີ 25 ມາດຕາ 8 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການຕ້ານ ສະກັດກັ້ນ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ;
2. ການລະບຸຕົວຕົນ ໝາຍເຖິງ: ການເອົາຂໍ້ມູນຂອງ ລູກຄ້າ. ຜູ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ, ບຸກຄົນທີ່ເປັນຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ແທ້ຈິງ, ຜູ້ທີ່ຖືກມອບໝາຍໃຫ້ມາເຮັດທຸລະກຳແທນ ເປັນຕົ້ນ ຊື່-ນາມສະກຸນ, ອາຍຸ, ອາຊີບ, ວັນເດືອນປີເກີດ, ສະຖານທີ່ເກີດ, ທີ່ຢູ່ປະຈຸບັນ, ຂໍ້ມູນໃນການຕິດຕໍ່ພົວພັນ ແລະ ຂໍ້ມູນອື່ນໆ ທີ່ຈຳເປັນ;
3. ການຢັ້ງຢືນ ໝາຍເຖິງ: ການຢັ້ງຢືນການລະບຸຕົນຂອງລູກຄ້າ ລວມທັງຜູ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ແລະ ຜູ້ທີ່ຖືກມອບໝາຍໃຫ້ມາເຮັດທຸລະກຳແທນ ໂດຍການໃຫ້ລູກຄ້າ ສະແດງ ເອກະສານ ຫຼື ຫຼັກຖານທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ຫຼື ຈາກແຫຼ່ງຂໍ້ມູນທີ່ເຊື່ອຖືໄດ້ ເພື່ອຢັ້ງຢືນຕົວຕົນ ພ້ອມທັງສາມາດກວດສອບໄດ້ ກ່ອນໃຫ້ບໍລິການ ຫຼື ສ້າງສາຍພົວພັນທຸລະກິດ ທຸກຄັ້ງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 15 ມາດຕະການເພີ່ມທະວີເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້;

4. ທຸລະກຳ ໝາຍເຖິງ: ທຸລະກຳຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ທີ 9 ມາດຕາ 8 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການຕ້ານ ສະກັດກັ້ນ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ;
5. ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ ຫຼື ເອກະສານ ທີ່ສາມາດເຊື່ອຖືໄດ້ ໝາຍເຖິງ: ເອກະສານທີ່ສາມາດຢັ້ງຢືນ ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ, ຖານຂໍ້ມູນ ຫຼື ເອກະສານ ທີ່ເຊື່ອຖືໄດ້ ເປັນຕົ້ນ: ບັດປະຈຳຕົວ ຫຼື ໃບຢັ້ງຢືນທີ່ຢູ່ (ຕົ້ນສະບັບ), ເອກະສານຢັ້ງຢືນຈາກທ້ອງການທະບຽນສານ ແລະ ຂໍ້ມູນ ຫຼື ເອກະສານອື່ນ ທີ່ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງສາມາດເຂົ້າເຖິງໄດ້ ຫຼື ມີການເຜີຍແຜ່ທົ່ວໄປ ຊຶ່ງເປັນຂໍ້ມູນທີ່ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງຂອງລັດ ສ້າງຂຶ້ນເພື່ອຊ່ວຍໃນການຄົ້ນຫາ, ການກວດສອບ, ການຢັ້ງຢືນ ຫຼື ການຮັບຊາບ ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບເລື່ອງໃດໜຶ່ງ. ການສຳເນົາເອກະສານລະບຸຕົວຕົນຂອງລູກຄ້າ ຕ້ອງລົງວັນທີ, ລະບຸຊື່ ແລະ ຄຳເຫັນ ຂອງພະນັກງານຮັບຜິດຊອບ ທຸກຄັ້ງ;
6. ຜູ້ທີ່ມີການຕົກລົງກັນທາງດ້ານກົດໝາຍ ໝາຍເຖິງ: ການບໍລິຫານຊັບສິນ (Trust) ຫຼື ການຕົກລົງກັນທາງດ້ານກົດໝາຍໃນຮູບແບບອື່ນທີ່ມີລັກສະນະຄ້າຍຄືກັນ ໂດຍການຕົກລົງກັນລະຫວ່າງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ເພື່ອໃຫ້ ຝ່າຍໃດໜຶ່ງກາຍເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງ, ຄອບຄອງ, ນຳໃຊ້, ໄດ້ຮັບໜາກຜົນ, ດຳເນີນການຊື້-ຂາຍ ຫຼື ບໍລິຫານ ທຶນ ຫຼື ຊັບສິນໃດໜຶ່ງ, ບໍ່ວ່າຈະດ້ວຍວິທີການໃດກໍ່ຕາມທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ເພື່ອໃຫ້ເກີດຜົນປະໂຫຍດຕໍ່ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ອີກຝ່າຍໜຶ່ງ ຫຼື ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ແທ້ຈິງ;
7. ບໍລິສັດບໍລິຫານຊັບສິນ (Trust Service Provider) ຫຼື ຜູ້ບໍລິຫານຊັບສິນ (Trustee) ໝາຍເຖິງ: ຜູ້ທີ່ຖືກມອບໝາຍ ໃຫ້ມີສິດບໍລິຫານເງິນ, ຫຼັກຊັບ, ຊັບສິນ, ບັນຊີທະນາຄານ, ບັນຊີຫຼັກຊັບ ແລະ ເປັນຜູ້ໄດ້ຮັບມອບໝາຍໃນການເປັນຜູ້ຖືຮຸ້ນຂອງບຸກຄົນອື່ນ ໂດຍ ບໍລິສັດບໍລິຫານຊັບສິນ, ວິສາຫະກິດກົດໝາຍ, ບໍລິສັດກວດສອບບັນຊີ ແລະ ຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດເຄື່ອນໄຫວໃນຮູບແບບບໍລິສັດບໍລິຫານຊັບສິນ;
8. ນິຕິບຸກຄົນ ໝາຍເຖິງ: ວິສາຫະກິດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍວິສາຫະກິດ ລວມທັງສະຫະກອນ, ສະມາຄົມ ແລະ ມູນນິທິ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນເປັນນິຕິບຸກຄົນ ຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນຂໍ້ 6 ມາດຕາ 3 ຂອງປະມວນກົດໝາຍອາຍາສະບັບເລກທີ 26/ສພຊ, ລົງວັນທີ 17 ພຶດສະພາ 2017;
9. ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ໝາຍເຖິງ: ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກຳ ຫຼື ການສ້າງສາຍພົວພັນທາງດ້ານທຸລະກິດ ຕາມທີ່ໄດ້ລະບຸໃນເອກະສານ ຫຼື ສັນຍາໃດໜຶ່ງ;
10. ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ແທ້ຈິງ ໝາຍເຖິງ: ບຸກຄົນຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຜົນປະໂຫຍດສຸດທ້າຍທີ່ແທ້ຈິງ ຫຼື ຜູ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ 25% ຂຶ້ນໄປ ໃນການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດ, ກິດຈະກຳ ຫຼື ທຸລະກຳ ໃດໜຶ່ງ ລວມທັງຜູ້ທີ່ມີອຳນາດຄວບຄຸມນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ຜູ້ທີ່ມີການຕົກລົງກັນທາງດ້ານກົດໝາຍ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ຂໍ້ 11 ມາດຕາ 8 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການຕ້ານ ສະກັດກັ້ນ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ;
11. ບຸກຄົນທີ່ມີສະຖານະພາບທາງການເມືອງ ໝາຍເຖິງ: ບຸກຄົນຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ຂໍ້ 12, 13, 14 ແລະ 15 ມາດຕາ 8 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການຕ້ານ ສະກັດກັ້ນ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ;
12. ບັນຊີທີ່ເປັນລະຫັດ ໝາຍເຖິງ: ບັນຊີທີ່ລູກຄ້າມາເປີດນຳທະນາຄານທຸລະກິດ ຫຼື ສະຖາບັນການເງິນ ແຕ່ບໍ່ອອກຊື່ຂອງຜູ້ຖື ຫຼື ຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງບັນຊີ ຊຶ່ງໃຊ້ລະຫັດເປັນຕົວເລກ ຫຼື ອັກສອນແທນ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຮູ້ຜູ້ຖື ຫຼື ຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງບັນຊີດັ່ງກ່າວ ໂດຍສາມາດດຳເນີນການຝາກ-ຖອນ ຫຼື ການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກຳຕ່າງໆ ໄດ້ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

13. **ບັນຊີນິລະນາມ ໝາຍເຖິງ:** ບັນຊີເງິນຝາກ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ຂໍ້ 24 ມາດຕາ 8 ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການດ້ານ ສະກັດກັ້ນ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ;

14. **ທຶນ ໝາຍເຖິງ:** ທຶນຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ຂໍ້ 5 ມາດຕາ 8 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການດ້ານ ສະກັດກັ້ນ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ;

15. **ການກວດກາພາຍໃນທີ່ເປັນເອກະລາດ ໝາຍເຖິງ:** ການກວດກາພາຍໃນສະເພາະ ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານການດ້ານ ສະກັດກັ້ນ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ພ້ອມທັງລາຍງານໂດຍກົງກັບຜູ້ອຳນວຍການໃຫຍ່ ຫຼື ສະພາບໍລິຫານ;

16. **ກຸ່ມບໍລິສັດ, ສາຂາຕ່າງປະເທດ ແລະ ບໍລິສັດລູກ ໝາຍເຖິງ:** ພາຍໃນກຸ່ມສະຖາບັນການເງິນ, ສາຂາ ແລະ ບໍລິສັດລູກຂອງຕົນ ທີ່ນອນໃນຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ;

17. **ສະຖາບັນທີ່ບໍ່ນອນໃນຂະແໜງການເງິນ ໝາຍເຖິງ:** ຂະແໜງການທີ່ຖືກກຳນົດໃນຂໍ້ 8 ມາດຕາ 8 ຂອງ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການດ້ານ ສະກັດກັ້ນ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ;

18. **ມາດຕະການທີ່ສົມເຫດສົມຜົນ ໝາຍເຖິງ**ມາດຕະການທີ່ແທດເໝາະ ຊຶ່ງສອດຄ່ອງກັບຄວາມສ່ຽງດ້ານການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ.

ມາດຕາ 6 ຫຼັກການລວມ

ການດຳເນີນມາດຕະການຕ່າງໆ ໃນຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມ ຫຼັກການຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ຮັບປະກັນວ່າ ການລະບຸຕົວຕົນ, ການຢັ້ງຢືນ ແລະ ການເກັບກຳຂໍ້ມູນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃຫ້ມີຄວາມຖືກຕ້ອງ, ສອດຄ່ອງ ແລະ ທັນສະພາບການ ຕາມຄວາມເປັນຈິງຂອງລູກຄ້າ;
2. ຮັບປະກັນການນຳໃຊ້ບັນດາມາດຕະການຕ່າງໆ ໃນຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ໂດຍບໍ່ໃຫ້ລູກຄ້າຮູ້ຕົວ ແລະ ການຮັກສາຄວາມລັບຂອງພະນັກງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ;
3. ຮັບປະກັນຄວາມສອດຄ່ອງໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ແລະ ກົດລະບຽບພາຍໃນຂອງ ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ.

ມາດຕາ 7 ຂອບເຂດການນຳໃຊ້

ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ສຳລັບຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ຂໍ້ 7 ແລະ 8 ຂອງ ມາດຕາ 8 ແລະ ມາດຕາ 17 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການດ້ານ ສະກັດກັ້ນ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ.

ໝວດທີ 2

ການດຳເນີນການປະເມີນ ແລະ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ

ມາດຕາ 8 ການດຳເນີນການປະເມີນ ແລະ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມຫຼັກການປະເມີນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງດ້ານການຟອກເງິນ, ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນ ມາດຕາ 20 ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການດ້ານ ສະກັດກັ້ນ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ແລະ ຈະຕ້ອງທົບທວນ ແລະ ປັບປຸງ ນະໂຍບາຍ, ຫຼັກການ, ຂັ້ນຕອນ ຫຼື ລະບຽບການພາຍໃນຂອງຕົນ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງມີການປະເມີນຄວາມສ່ຽງໂດຍພື້ນຖານ ຢ່າງໜ້ອຍດ້ວຍການກຳນົດ, ຕີລາຄາ, ຕິດຕາມ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນ ຄວາມສ່ຽງດ້ານການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ

ຮ້າຍ ທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນຈາກຫຼາຍປັດໃຈ ເປັນຕົ້ນ (1) ລູກຄ້າ, (2) ຜະລິດຕະພັນ ແລະ ການບໍລິການ (ທີ່ມີຢູ່ ແລະ ສ້າງຂຶ້ນໃໝ່), (3) ຊ່ອງທາງການໃຫ້ບໍລິການ ລວມທັງວິທີການໃໝ່ໃນການໃຫ້ບໍລິການ ຫຼື ເຕັກໂນໂລຊີ ແບບໃໝ່ ໃນການໃຫ້ບໍລິການ ຫຼື ການດຳເນີນທຸລະກິດ ແລະ (4) ພື້ນທີ່ ຫຼື ປະເທດ.

ໃນການປະເມີນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ບັນຫາດັ່ງນີ້:

1. ຜົນການປະເມີນຄວາມສ່ຽງແຫ່ງຊາດ ແລະ ຜົນການປະເມີນຄວາມສ່ຽງຂອງຕົນ;
2. ພິຈາລະນາປັດໄຈທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກ່ອນການກຳນົດລະດັບຄວາມສ່ຽງ ລວມທັງກຳນົດຮູບແບບໃນການ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ;
3. ທົບທວນ ແລະ ປັບປຸງຄວາມສ່ຽງ ໃຫ້ເປັນປະຈຸບັນ;
4. ລາຍງານຜົນການປະເມີນຄວາມສ່ຽງໃຫ້ແກ່ ສຕຟງ ເປັນແຕ່ລະໄລຍະ.

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງໄດ້ກຳນົດລະບຽບພາຍໃນໃຫ້ກວມເອົາ ບັນຫາດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

1. ມີນະໂຍບາຍ, ການຄວບຄຸມ ແລະ ຂັ້ນຕອນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານ ການຕ້ານ ສະກັດກັ້ນ ການ ຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ທີ່ຖືກຮັບຮອງໂດຍຜູ້ບໍລິຫານ ເພື່ອອຳນວນຄວາມສະດວກໃຫ້ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ສາມາດ ບໍລິຫານ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງທີ່ ໄດ້ມີການກຳນົດ;
2. ມີການຕິດຕາມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ເພີ່ມທະວີການຄວບຄຸມ ກໍລະນີຈຳເປັນ;
3. ນຳໃຊ້ມາດຕະການເພີ່ມທະວີ ເພື່ອບໍລິຫານ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ກໍລະນີມີຄວາມສ່ຽງສູງ.

ມາດຕາ 9 ການດຳເນີນການເພີ່ມທະວີເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າຕາມລະດັບຄວາມສ່ຽງ

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງມີການດຳເນີນການເພີ່ມທະວີເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າຕາມລະດັບຄວາມສ່ຽງ ໂດຍການພິຈາລະນາກຳນົດຄວາມເຂັ້ມງວດໃນການດຳເນີນມາດຕະການເພີ່ມທະວີການເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າຂອງ ຕົນທຸກລາຍ ພ້ອມທັງມີມາດຕະການທີ່ ເໝາະສົມໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຄວາມສ່ຽງດ້ານການຟອກເງິນ ແລະ ການ ສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ.

ຖ້າຫາກ ເຫັນວ່າລູກຄ້າມີຄວາມສ່ຽງສູງ ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງດຳເນີນມາດຕະການແບບລົງ ເລີກ, ໂດຍການເພີ່ມຄວາມຖີ່ໃນການຕິດຕາມກວດກາ ສາຍພົວພັນທຸລະກິດ ລວມທັງການເຄື່ອນໄຫວທຸລະ ກຳ ເພື່ອຊອກຫາທຸລະກຳທີ່ຜິດປົກກະຕິ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 22 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້.

ຖ້າຫາກ ເຫັນວ່າລູກຄ້າມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່າ ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງດຳເນີນມາດຕະການແບບ ງ່າຍດາຍ, ມາດຕະການດັ່ງກ່າວບໍ່ຄວນດຳເນີນໃນຄະນະທີ່ເຫັນວ່າລູກຄ້າມີຄວາມສ່ຽງດ້ານການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ຫຼື ມີລັກສະນະ ແລະ ພຶດຕິກຳ ອາດຈະເປັນລູກຄ້າຄວາມສ່ຽງສູງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 23 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້.

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງມີມາດຕະການທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງດ້ານການຟອກ ເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ກ່ອນການໃຫ້ບໍລິການ, ການດຳເນີນທຸລະກຳ ແລະ ການ ສ້າງສາຍພົວພັນທຸລະກິດ ກັບລູກຄ້າຂອງຕົນ ທັງລາຍເກົ່າ ແລະ ລາຍໃໝ່ ພ້ອມທັງມີການທົບທວນຄືນເປັນ ແຕ່ລະໄລຍະ.

ມາດຕາ 10 ຕົວຊີ້ບອກ ຄວາມສ່ຽງຕໍ່າ

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງດຳເນີນການປະເມີນ ຄວາມສ່ຽງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ວັກໜຶ່ງ ແລະ ວັກສາມ ຂອງມາດຕາ 9 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ໂດຍພິຈາລະນາ ຕົວຊີ້ບອກຄວາມສ່ຽງຕໍ່າ ດັ່ງນີ້:

1. ຕົວຊີ້ບອກຄວາມສ່ຽງ ຊຶ່ງເກີດຈາກລູກຄ້າ ຕ້ອງພິຈາລະນາຢ່າງໜ້ອຍ ດັ່ງນີ້:

- ລູກຄ້າເປັນບຸກຄົນ ທີ່ດໍາເນີນທຸລະກໍາ ຫຼື ສ້າງສາຍພົວພັນດ້ານທຸລະກິດກັບຕົນ ໃນນາມການຈັດຕັ້ງ ຫຼື ວິສາຫະກິດຂອງລັດ ຊຶ່ງຂໍ້ມູນຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນ ຂໍ້ 1 ມາດຕາ 18 ຂອງຕົກລົງສະບັບນີ້ ຢ່າງ ຈະແຈ້ງ;
 - ລູກຄ້າເປັນການຈັດຕັ້ງ ຫຼື ລັດວິສາຫະກິດ ຂອງລັດ ຊຶ່ງຂໍ້ມູນຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນ ຂໍ້ 1 ມາດຕາ 18 ຂອງຕົກລົງສະບັບນີ້ ຢ່າງຈະແຈ້ງ;
 - ລູກຄ້າເປັນນິຕິບຸກຄົນ ຊຶ່ງເປັນບໍລິສັດມະຫາຊົນ, ຈົດທະບຽນໃນຕະຫຼາດຫຼັກຊັບ ແລະ ມີຄວາມໂປ່ງໃສຢ່າງພຽງພໍ;
 - ກຸ່ມທີ່ມີລາຍໄດ້ຕໍ່າ ເຊິ່ງໄດ້ຖືກຍົກເວັ້ນຈາກການຫັກອາກອນລາຍໄດ້;
 - ລັກສະນະອື່ນ ຕາມການກໍານົດເພີ່ມເຕີມຂອງຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຫຼື ຕາມການກໍານົດເພີ່ມເຕີມຂອງ ສຕຟງ.
2. ຕົວຊີ້ບອກ ຄວາມສ່ຽງດ້ານຜະລິດຕະພັນ, ການດໍາເນີນທຸລະກໍາ ຫຼື ຊ່ອງທາງ ຫຼື ເຕັກໂນໂລຊີແບບໃຫມ່ ໃນການໃຫ້ບໍລິການ ຕ້ອງພິຈາລະນາຢ່າງໜ້ອຍ ດັ່ງນີ້:
- ໂຄງການບໍາເນັດ, ບໍານານ ຫຼື ກອງທຶນເພື່ອການປົດກະສຽນ ຫຼື ໂຄງການທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດສໍາລັບການປົດກະສຽນອາຍຸຂອງພະນັກງານ ຊຶ່ງການຈ່າຍທຶນສົມທົບຈາກພະນັກງານ ໂດຍການຫັກເງິນເດືອນ, ຄ່າແຮງງານ ແລະ ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ສະມາຊິກໂອນຜົນປະໂຫຍດໃຫ້ແກ່ບຸກຄົນອື່ນ;
 - ຜະລິດຕະພັນ ຫຼື ບໍລິການທາງດ້ານການເງິນ ທີ່ມີການກໍານົດການໃຫ້ບໍລິການໄວ້ຢ່າງເໝາະສົມ ແລະ ຢູ່ໃນຂອບເຂດຈໍາກັດ ສະເພາະລູກຄ້າບາງປະເພດ ທີ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງການໃຫ້ບໍລິການນັ້ນໄດ້;
 - ລັກສະນະອື່ນ ຕາມການກໍານົດເພີ່ມເຕີມຂອງຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຫຼື ຕາມການກໍານົດເພີ່ມເຕີມຂອງ ສຕຟງ.
3. ຕົວຊີ້ບອກ ຄວາມສ່ຽງ ຊຶ່ງເກີດຈາກ ພື້ນທີ່ ຫຼື ປະເທດ ຢ່າງໜ້ອຍຕ້ອງພິຈາລະນາ ດັ່ງນີ້:
- ພື້ນທີ່ ຫຼື ປະເທດ ທີ່ໄດ້ຮັບການປະເມີນແລ້ວວ່າມີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານການຕ້ານ ສະກັດກັ້ນ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ທີ່ມີປະສິດທິພາບ ຈາກອົງການສາກົນ ທີ່ສາມາດເຊື່ອຖືໄດ້;
 - ພື້ນທີ່ ຫຼື ປະເທດ ທີ່ໄດ້ຮັບການປະເມີນ ຈາກອົງການສາກົນທີ່ສາມາດເຊື່ອຖືໄດ້ວ່າມີການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ຫຼື ອາຊະຍາກໍາອື່ນ ໃນລະດັບທີ່ຕໍ່າ.
- ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ເຖິງແມ່ນວ່າ ການປະເມີນລູກຄ້າຂອງຕົນ ຢູ່ໃນລະດັບຄວາມສ່ຽງຕໍ່າ ດ້ານການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍກໍ່ຕາມ ແຕ່ກໍ່ຕ້ອງຕິດຕາມ, ກວດສອບ ການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກໍາຕ່າງໆຂອງລູກຄ້າດັ່ງກ່າວ ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ.

ມາດຕາ 11 ຕົວຊີ້ບອກຄວາມສ່ຽງສູງ

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງດໍາເນີນການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນ ວັກໜຶ່ງ ແລະ ວັກສອງ ຂອງມາດຕາ 9 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ໂດຍພິຈາລະນາ ຕົວຊີ້ບອກຄວາມສ່ຽງສູງ ດັ່ງນີ້:

1. ຕົວຊີ້ບອກຄວາມສ່ຽງ ຊຶ່ງເກີດຈາກລູກຄ້າ ຕ້ອງພິຈາລະນາຢ່າງໜ້ອຍ ດັ່ງນີ້:
 - 1.1. ກໍລະນີ ຜົນການຍັ້ງຢືນຕົນ ຫຼື ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ແທ້ຈິງ ຂອງລູກຄ້າ ມີລັກສະນະໃດໜຶ່ງ ດັ່ງນີ້:
 - ໂຄງສ້າງກ່ຽວກັບຜູ້ຖືຮຸ້ນມີຄວາມສະລັບຊັບຊ້ອນ ຫຼື ມີຄວາມຜິດປົກກະຕິ ເມື່ອທຽບໃສ່ການດໍາເນີນທຸລະກິດຕາມປົກກະຕິທົ່ວໄປ;

- ເປັນບຸກຄົນທີ່ມີສະຖານະພາບທາງການເມືອງ;
- ດຳເນີນທຸລະກິດ ຫຼື ປະກອບອາຊີບ ທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງ;
- ການດຳເນີນທຸລະກິດ ຫຼື ການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກຳ ຂອງລູກຄ້າ ທີ່ນຳໃຊ້ເງິນສົດເປັນຫຼັກ ຊຶ່ງບໍ່ສອດຄ່ອງກັບທຸລະກິດຂອງລູກຄ້າ;
- ບໍ່ແມ່ນສັນຊາດລາວ ຫຼື ບໍ່ໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ;
- ເປັນລູກຄ້າທີ່ມີການຕົກລົງການທາງດ້ານກົດໝາຍ;
- ເປັນນິຕິບຸກຄົນທີ່ມີຜູ້ຖືຮຸ້ນແທນ ຫຼື ອອກໃບຮຸ້ນບໍ່ບົງຊື່ຜູ້ຖື;
- ຖືກພິຈາລະນາດ້ວຍຂໍ້ມູນຫຼັກຖານທີ່ມີ ວ່າເປັນລູກຄ້າທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງ;
- ລັກສະນະອື່ນ ຕາມການກຳນົດເພີ່ມເຕີມຂອງຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຫຼື ຕາມການກຳນົດເພີ່ມເຕີມຂອງ ສຕຟງ.

1.2. ກໍລະນີ ຜົນການກວດສອບພົບວ່າ ການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກຳ ຫຼື ການສ້າງສາຍພົວພັນທຸລະກິດ ຂອງລູກຄ້າດຳເນີນໄປໃນລັກສະນະທີ່ຜິດປົກກະຕິ.

2. ຕົວຊີ້ບອກຄວາມສ່ຽງດ້ານຜະລິດຕະພັນ, ການດຳເນີນທຸລະກຳ ຫຼື ຊ່ອງທາງ ຫຼື ເຕັກໂນໂລຊີແບບໃໝ່ ໃນການໃຫ້ບໍລິການ ຕ້ອງພິຈາລະນາຢ່າງໜ້ອຍ ດັ່ງນີ້:

- 2.1. ການສ້າງສາຍພົວພັນດ້ານທຸລະກິດ ຫຼື ການດຳເນີນທຸລະກຳກັບນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ບໍ່ມີ ໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ ຫຼື ໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ ຫຼື ມີ ແຕ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ;
- 2.2. ການສ້າງສາຍພົວພັນດ້ານທຸລະກິດ ຫຼື ການດຳເນີນທຸລະກຳ ທີ່ບໍ່ມີການເປີດເຜີຍຊື່ທີ່ແທ້ຈິງ;
- 2.3. ການສ້າງສາຍພົວພັນດ້ານທຸລະກິດ ຫຼື ການດຳເນີນທຸລະກຳ ໃນລັກສະນະແບບບໍ່ຊ່ອງໜ້າ;
- 2.4. ການຮັບໂອນເງິນຈາກບຸກຄົນທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກ ຫຼື ບຸກຄົນທີ່ສາມທີ່ບໍ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
- 2.5. ລັກສະນະອື່ນ ຕາມການກຳນົດເພີ່ມເຕີມຂອງຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຫຼື ຕາມການກຳນົດເພີ່ມເຕີມຂອງ ສຕຟງ.

3. ຕົວຊີ້ບອກຄວາມສ່ຽງ ຊຶ່ງເກີດຈາກ ພື້ນທີ່ ຫຼື ປະເທດ ທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງ:

- 3.1 ປະເທດທີ່ຖືກກຳນົດໂດຍແຫຼ່ງທີ່ສາມາດເຊື່ອຖືໄດ້ ເປັນຕົ້ນ ບົດລາຍງານການປະເມີນຜົນ, ບົດລາຍງານການປະເມີນຜົນລະອຽດ ຫຼື ບົດລາຍງານຄວາມຄືບໜ້າ ກ່ຽວກັບຂໍ້ບົກຜ່ອງທາງດ້ານວຽກງານ ຕ້ານການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ;
- 3.2 ປະເທດທີ່ຖືກມາດຕະການລົງໂທດ ຫຼື ຂວ້າບາດ ຫຼື ມາດຕະການອື່ນໆ ທີ່ມີລັກສະນະຄ້າຍຄືກັນ ໂດຍອີງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ເປັນຕົ້ນ: ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ແລະ ອື່ນໆ;
- 3.3 ປະເທດທີ່ຖືກກຳນົດໂດຍແຫຼ່ງທີ່ສາມາດເຊື່ອຖືໄດ້ວ່າ ປະເທດດັ່ງກ່າວຕິດພັນກັບບັນຫາສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ຫຼື ບັນຫາອາດສະຍາກຳອື່ນໆ;
- 3.4 ປະເທດ ຫຼື ພື້ນທີ່ ທີ່ຖືກກຳນົດໂດຍແຫຼ່ງທີ່ສາມາດເຊື່ອຖືໄດ້ວ່າ ປະເທດດັ່ງກ່າວມີການສະໜອງທຶນ ຫຼື ສະໜັບສະໜູນ ໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ຫຼື ຖືກກຳນົດວ່າ ມີອົງກອນກໍ່ການຮ້າຍເຄື່ອນໄຫວຢູ່ພາຍໃນປະເທດ.

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງນຳເອົາຕົວຊີ້ບອກຄວາມສ່ຽງຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນວັກໜຶ່ງຂອງມາດຕານີ້ ຮ່ວມກັບຂໍ້ມູນອື່ນໆ ມາພິຈາລະນາຄວາມສ່ຽງຂອງລູກຄ້າຢ່າງເຄັ່ງຄັດ ແລະ ໃນກໍລະນີ ຫາກເຫັນວ່າເປັນໄປຕາມວັກໜຶ່ງຂອງມາດຕານີ້ ຕ້ອງກຳນົດໃຫ້ລູກຄ້າລາຍດັ່ງກ່າວເປັນລູກຄ້າທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງດ້ານການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ທັງຕ້ອງດຳເນີນມາດຕະການແບບລົງເລິກ ຕາມມາດຕາ 22 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້.

ໝວດທີ 3

ການດຳເນີນການຄຸ້ມຄອງພາຍໃນ ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ

ມາດຕາ 12 ການດຳເນີນການຄຸ້ມຄອງພາຍໃນ

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງດຳເນີນການຄຸ້ມຄອງພາຍໃນ ໂດຍການກຳນົດ ນະໂຍບາຍພາຍໃນ, ຂັ້ນຕອນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ການກວດກາ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງພາຍໃນ ທີ່ເປັນເອກະລາດ ແລະ ການກວດສອບພາຍນອກຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 19 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການຕ້ານ ສະກັດກັ້ນ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຄວາມສ່ຽງດ້ານຟອກເງິນ ແລະ ສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ແລະ ຂະໜາດທຸລະກິດ.

ການກຳນົດນະໂຍບາຍ ຫຼື ລະບຽບການພາຍໃນຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນວັກທີໜຶ່ງ ມາດຕານີ້ ຕ້ອງລວມເອົາ ກຸ່ມບໍລິສັດ, ສາຂາ ແລະ ບໍລິສັດລູກ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມພັນທະຂອງຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 18 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການຕ້ານ ສະກັດກັ້ນ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ;

ມາດຕາ 13 ການຄຸ້ມຄອງ ກຸ່ມບໍລິສັດ, ສາຂາ ແລະ ບໍລິສັດລູກ

ກໍລະນີ ກຸ່ມບໍລິສັດ, ສາຂາ ແລະ ບໍລິສັດລູກ ຂອງຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ທີ່ຕັ້ງຢູ່ຕ່າງປະເທດ ຫຼື ຕັ້ງຢູ່ ສປປ ລາວ ແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມລະບຽບກົດໝາຍກ່ຽວກັບວຽກງານ ການຕ້ານ ສະກັດກັ້ນ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ຂອງປະເທດດັ່ງກ່າວ ແລະ ຕ້ອງປະຕິບັດລະບຽບການພາຍໃນຂອງສຳນັກງານໃຫ່ຍ.

ກໍລະນີປະເທດທີ່ ກຸ່ມບໍລິສັດ, ສາຂາ ແລະ ບໍລິສັດລູກ ຂອງຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານຕັ້ງຢູ່ ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ປະຕິບັດຕາມລະບຽບການຂອງສຳນັກງານໃຫ່ຍ, ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງຮັບປະກັນວ່າ ກຸ່ມບໍລິສັດ, ສາຂາຕ່າງປະເທດ ແລະ ບໍລິສັດລູກ ຍັງຕ້ອງປະຕິບັດມາດຕະການເພີ່ມເຕີມອື່ນທີ່ເຫັນວ່າເໝາະສົມ ກ່ຽວກັບວຽກງານຕ້ານການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ເພື່ອບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຕ້ອງລາຍງານໃຫ້ຜູ້ຄຸ້ມຄອງຂອງຕົນຊາບ.

ມາດຕາ 14 ການແບ່ງປັນຂໍ້ມູນ ພາຍໃນກຸ່ມບໍລິສັດ, ສາຂາ ແລະ ບໍລິສັດລູກ

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ສາມາດ ແລກປ່ຽນ ແລະ ແບ່ງປັນ ຂໍ້ມູນບົນພື້ນຖານການ ພິຈາລະນາຄວາມລະອຽດອ່ອນຂອງຂໍ້ມູນ, ຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ, ຮັກສາຄວາມລັບ ແລະ ຫຼີກລ້ຽງບໍ່ໃຫ້ລູກຄ້າຮູ້ຕົວ (tipping-off), ເປັນຕົ້ນຂໍ້ມູນ: ທຸລະກຳທີ່ສົງໄສວ່າເປັນການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ, ທຸລະກຳເງິນສົດທີ່ມີມູນຄ່າເກີນກຳນົດ, ການໂອນເງິນທາງເອເລັກໂທຣນິກ, ທະນາຄານຕົວແທນ, ການອາໄສບຸກຄົນທີສາມ, ຄວາມສ່ຽງ ແລະ ມາດຕະການເພີ່ມທະວີເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ ພາຍໃນກຸ່ມບໍລິສັດ, ສາຂາ ແລະ ບໍລິສັດລູກ ຂອງຕົນທີ່ເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດໃນ ສປປ ລາວ ທີ່ມີລັກສະນະດຽວກັນກັບຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ.

ໝວດທີ 4

ການດຳເນີນມາດຕະການການເພີ່ມທະວີເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ

ມາດຕາ 15 ມາດຕະການການເພີ່ມທະວີເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ

ການເພີ່ມທະວີການເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ ແມ່ນການຊອກຮູ້ລູກຄ້າ ໂດຍການເກັບກຳຂໍ້ມູນ ແລະ ເອກະສານ ຫຼື ຫຼັກຖານ ການຢັ້ງຢືນຕົວຕົນຂອງລູກຄ້າ, ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ແທ້ຈິງ ແລະ ຜູ້ທີ່ຖືກມອບໝາຍໃຫ້ມາ ເຮັດທຸລະກຳແທນ ຂອງຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ໃນເວລາໃຫ້ບໍລິການ ຫຼື ກ່ອນສ້າງສາຍພົວພັນທຸລະກິດ ໃດໜຶ່ງກັບລູກຄ້າ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 16 ຫາ ມາດຕາ 19 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້. ເພື່ອມາກວດສອບ, ພິສູດບັນດາຂໍ້ມູນ ແລະ ເອກະສານ ຫຼື ຫຼັກຖານ ໃຫ້ຮູ້ໄດ້ເຖິງຂໍ້ມູນແທ້ຈິງກ່ຽວກັບລູກຄ້າ ແລະ ທຸລະກຳຂອງລູກຄ້າ ໃຫ້ມີຄວາມຄົບຖ້ວນ, ຖືກຕ້ອງ ແລະ ເປັນປະຈຸບັນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 20 ການດຳເນີນມາດຕະການເພີ່ມທະວີເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ແລະ ຂຶ້ນຢູ່ກັບລະດັບຄວາມສ່ຽງຕໍ່າ ຫຼື ສູງ ຂອງລູກຄ້າ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 9 ການດຳເນີນການເພີ່ມທະວີເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າຕາມລະດັບຄວາມສ່ຽງ ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 16 ການເກັບກຳຂໍ້ມູນ ລູກຄ້າທີ່ເປັນບຸກຄົນ

ກໍລະນີທີ່ເປັນບຸກຄົນ ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຢ່າງໜ້ອຍຕ້ອງສາມາດເກັບກຳຂໍ້ມູນ ແລະ ເອກະສານ ຫຼື ຫຼັກຖານ ທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ຂໍ້ 1 ແລະ 2 ດັ່ງລຸ່ມນີ້:

1. ກໍລະນີບຸກຄົນ ທີ່ຖືສັນຊາດລາວ:

- ຊື່ ແລະ ນາມສະກຸນ;
- ວັນ, ເດືອນ, ປີເກີດ;
- ບັດປະຈຳຕົວ ຫຼື ໜັງສືເດີນທາງ;
- ອາຍຸ ແລະ ອາຊີບ;
- ທີ່ຢູ່ ຕາມທະບຽນບ້ານ ຫຼື ສຳມະໂນຄົວ ແລະ ທີ່ຢູ່ປະຈຸບັນ;
- ຊື່ ແລະ ສະຖານທີ່ ທີ່ເຮັດວຽກ;
- ຂໍ້ມູນໃນການຕິດຕໍ່ພົວພັນເຊັ່ນ: ໂທລະສັບ ຫຼື ສະຖານທີ່ພັກເຊົາ ແລະ ທີ່ຢູ່ທາງເອເລັກໂຕຣນິກ;
- ລາຍມື ພ້ອມດ້ວຍລາຍເຊັນ;
- ໜັງສື ຫຼື ເອກະສານ ທີ່ມີລາຍມື ຫຼື ລາຍເຊັນ ຂອງຜູ້ມອບອຳນາດ ແລະ ຜູ້ທີ່ຖືກມອບໝາຍໃຫ້ມາ ເຮັດທຸລະກຳ ຫຼື ສ້າງສາຍພົວພັນທຸລະກິດແທນ (ຖ້າມີ);
- ຂໍ້ມູນອື່ນ ທີ່ຈຳເປັນ ຫຼື ຕາມການກຳນົດເພີ່ມເຕີມຂອງ ສຳນັກງານຂໍ້ມູນຕ້ານການຟອກເງິນ (ສຕຟງ).

2. ກໍລະນີບຸກຄົນ ທີ່ຖືສັນຊາດຕ່າງປະເທດ ຫຼື ຄົນຕ່າງດ້າວ:

- ຊື່ ແລະ ນາມສະກຸນ;
- ວັນ, ເດືອນ, ປີເກີດ;
- ສັນຊາດ, ອາຍຸ ແລະ ອາຊີບ;
- ໜັງສືເດີນທາງ ທີ່ລັດຖະບານເຈົ້າຂອງສັນຊາດອອກໃຫ້;
- ບັດຕ່າງດ້າວ (ກໍລະນີ ບຸກຄົນ ທີ່ມາຕັ້ງຖິ່ນຖານ ແລະ ອາໄສ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຍາວນານ);
- ທີ່ຢູ່ຕາມ ທະບຽນບ້ານ ຫຼື ສຳມະໂນຄົວ ແລະ ທີ່ຢູ່ປະຈຸບັນໃນ ສປປ ລາວ ແລະ ທີ່ຢູ່ປະເທດຂອງຜູ້ກ່ຽວ;

- ຊື່ ແລະ ສະຖານທີ່ ທີ່ເຮັດວຽກ ທັງຢູ່ປະເທດຂອງຜູ້ກ່ຽວ ແລະ ຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ;
- ຂໍ້ມູນໃນການຕິດຕໍ່ພົວພັນເຊັ່ນ: ໂທລະສັບ ຫຼື ສະຖານທີ່ພັກເຊົາ ແລະ ທີ່ຢູ່ທາງເອເລັກໂຕຣນິກ;
- ລາຍມື ພ້ອມດ້ວຍລາຍເຊັນ;
- ໜັງສື ຫຼື ເອກະສານ ທີ່ມີລາຍມື ຫຼື ລາຍເຊັນ ຂອງຜູ້ມອບອໍານາດ ແລະ ຜູ້ທີ່ຖືກມອບໝາຍໃຫ້ມາເຮັດທຸລະກໍາ ຫຼື ສ້າງສາຍພົວພັນທຸລະກິດແທນ (ຖ້າມີ);
- ຂໍ້ມູນອື່ນ ທີ່ຈໍາເປັນ ຫຼື ຕາມການກໍານົດເພີ່ມເຕີມຂອງ ສຕຟງ.

ມາດຕາ 17 ການເກັບກໍາຂໍ້ມູນ ລູກຄ້າ ທີ່ເປັນນິຕິບຸກຄົນ

ກໍລະນີທີ່ເປັນນິຕິບຸກຄົນ ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຢ່າງໜ້ອຍຕ້ອງສາມາດເກັບກໍາຂໍ້ມູນ ແລະ ເອກະສານ ຫຼື ຫຼັກຖານ ທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ດັ່ງນີ້:

- ຊື່ນິຕິບຸກຄົນ;
- ສະຖານທີ່ຕັ້ງຂອງສໍານັກງານ;
- ຂໍ້ມູນໃນການຕິດຕໍ່ພົວພັນເຊັ່ນ: ໂທລະສັບ, ໂທລະສານ ແລະ ທີ່ຢູ່ທາງເອເລັກໂຕຣນິກ;
- ເລກທີທະບຽນວິສາຫະກິດ ແລະ ທະບຽນວິສາຫະກິດ ທີ່ຍັງບໍ່ທັນໝົດກໍາເວລາການນໍາໃຊ້;
- ເລກທີໃບອະນຸຍາດດໍາເນີນທຸລະກິດ ແລະ ໃບອະນຸຍາດດໍາເນີນທຸລະກິດ ທີ່ຍັງບໍ່ທັນໝົດກໍາເວລາການນໍາໃຊ້;
- ໜັງສື ຫຼື ເອກະສານ ຂໍ້ຜູກມັດໃດໜຶ່ງ ແລະ ລາຍຊື່ຜູ້ທີ່ມີຕໍາແໜ່ງບໍລິຫານ ຂອງນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ຜູ້ທີ່ມີການຕົກລົງກັນທາງດ້ານກົດໝາຍ;
- ສະຖານທີ່ຕັ້ງຂອງທຸລະກິດຕາມໃບທະບຽນ ແລະ ສະຖານທີ່ຕັ້ງຂອງທຸລະກິດຕົ້ນຕໍ (ຖ້າມີ);
- ເລກທີໃບທະບຽນອາກອນ ແລະ ໃບທະບຽນອາກອນ ທີ່ຍັງບໍ່ທັນໝົດກໍາເວລາການນໍາໃຊ້;
- ໜັງສື ຫຼື ເອກະສານ ທີ່ມີລາຍມື ຫຼື ລາຍເຊັນ ພ້ອມທັງຊື່ ແລະ ຕາປະທັບ ຂອງຜູ້ມອບອໍານາດ ແລະ ຜູ້ທີ່ຖືກມອບໝາຍໃຫ້ມາເຮັດທຸລະກໍາ ຫຼື ສ້າງສາຍພົວພັນທຸລະກິດແທນ;
- ຜູ້ທີ່ຖືກມອບໝາຍໃຫ້ມາເຮັດທຸລະກໍາ ຫຼື ສ້າງສາຍພົວພັນທຸລະກິດແທນ ນິຕິບຸກຄົນ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມ ມາດຕາ 16 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້;
- ຂໍ້ມູນອື່ນ ທີ່ຈໍາເປັນ ຫຼື ຕາມການກໍານົດເພີ່ມເຕີມຂອງ ສຕຟງ.

ມາດຕາ 18 ການເກັບກໍາຂໍ້ມູນ ລູກຄ້າ ທີ່ເປັນ ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ອົງການທີ່ບໍ່ຫ້ວງຜົນກໍາໄລ

ກໍລະນີທີ່ເປັນ ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ອົງການທີ່ບໍ່ຫ້ວງຜົນກໍາໄລ ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຢ່າງໜ້ອຍຕ້ອງສາມາດເກັບກໍາຂໍ້ມູນ ແລະ ເອກະສານ ຫຼື ຫຼັກຖານ ທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນຂໍ້ 1 ແລະ 2 ຂອງມາດຕານີ້.

1. ກໍລະນີເປັນການຈັດຕັ້ງ:

- ຊື່ການຈັດຕັ້ງ;
- ສະຖານທີ່ຕັ້ງຂອງສໍານັກງານ;
- ຂໍ້ມູນໃນການຕິດຕໍ່ພົວພັນເຊັ່ນ: ໂທລະສັບ, ໂທລະສານ ແລະ ທີ່ຢູ່ທາງເອເລັກໂຕຣນິກ;
- ໃບອະນຸຍາດ;
- ໜັງສື ຫຼື ເອກະສານ ກ່ຽວກັບຈຸດປະສົງໃນການເຄື່ອນໄຫວ ທຸລະກໍາ ຫຼື ສ້າງສາຍພົວພັນທຸລະກິດ ແຕ່ລະຄັ້ງ;

- ຫັງສີແຕ່ງຕັ້ງ ຫຼື ມອບອຳນາດ ໃນການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກຳແຕ່ລະຄັ້ງ ຈາກການຈັດຕັ້ງດັ່ງກ່າວ;
 - ຫັງສີ ຫຼື ເອກະສານ ທີ່ມີລາຍມື ຫຼື ລາຍເຊັນ ພ້ອມທັງຊື່ ແລະ ຕາປະທັບ ຂອງຜູ້ມອບອຳນາດ ແລະ ຜູ້ທີ່ຖືກມອບໝາຍໃຫ້ມາເຮັດທຸລະກຳ ຫຼື ສ້າງສາຍພົວພັນທຸລະກິດແທນ ແຕ່ລະຄັ້ງ ຈາກການຈັດຕັ້ງ ດັ່ງກ່າວ;
 - ຂໍ້ມູນອື່ນ ທີ່ຈຳເປັນ ຫຼື ຕາມການກຳນົດເພີ່ມເຕີມຂອງ ສຕຟງ.
- 2. ກໍລະນີເປັນອົງການບໍ່ຫວັງຜົນກຳໄລ:**
- ຊື່ອົງການບໍ່ຫວັງຜົນກຳໄລ;
 - ສະຖານທີ່ຕັ້ງຂອງສຳນັກງານ;
 - ຂໍ້ມູນໃນການຕິດຕໍ່ພົວພັນເຊັ່ນ: ໂທລະສັບ, ໂທລະສານ ແລະ ທີ່ຢູ່ທາງເອເລັກໂຕຣນິກ;
 - ໃບອະນຸຍາດການເຄື່ອນໄຫວໃນຮູບແບບ ອົງການບໍ່ຫວັງຜົນກຳໄລ;
 - ຫັງສີ ຫຼື ເອກະສານ ກ່ຽວກັບຈຸດປະສົງໃນການເຄື່ອນໄຫວ ທຸລະກຳ ແຕ່ລະຄັ້ງ ແລະ ສຳເນົາ ເອກະສານດັ່ງກ່າວ;
 - ສຳເນົາໃບຂຶ້ນທະບຽນ ແລະ ໃບອະນຸຍາດເຄື່ອນໄຫວ ກິດຈະກຳ ຫຼື ກິດຈະການ ຈາກພາກສ່ວນ ກ່ຽວຂ້ອງຂອງລັດຖະບານ;
 - ຫັງສີ ຫຼື ເອກະສານ ທີ່ມີລາຍມື ຫຼື ລາຍເຊັນ ພ້ອມທັງຊື່ ແລະ ຕາປະທັບ ຂອງຜູ້ມອບອຳນາດ ແລະ ຜູ້ທີ່ຖືກມອບໝາຍໃຫ້ມາເຮັດທຸລະກຳ ຫຼື ສ້າງສາຍພົວພັນທຸລະກິດແທນ ຈາກອົງການບໍ່ຫວັງຜົນກຳໄລ ດັ່ງກ່າວ;
 - ຜູ້ທີ່ຖືກມອບໝາຍໃຫ້ມາເຮັດທຸລະກຳ ຫຼື ສ້າງສາຍພົວພັນທຸລະກິດແທນອົງການບໍ່ຫວັງຜົນກຳໄລ ໃຫ້ ປະຕິບັດຕາມ ມາດຕາ 16 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້;
 - ຂໍ້ມູນອື່ນ ທີ່ຈຳເປັນ ຫຼື ຕາມການກຳນົດເພີ່ມເຕີມຂອງ ສຕຟງ.

ມາດຕາ 19 ການເກັບກຳຂໍ້ມູນ ລູກຄ້າ ທີ່ມີການຕົກລົງກັນທາງດ້ານກົດໝາຍ

ກໍລະນີ ລູກຄ້າທີ່ເປັນບຸກຄົນ ຫຼື ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ມີການຕົກລົງກັນທາງດ້ານກົດໝາຍ ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ ລາຍງານ ຢ່າງໜ້ອຍຕ້ອງສາມາດເກັບກຳຂໍ້ມູນ ແລະ ເອກະສານ ຫຼື ຫຼັກຖານ ດັ່ງນີ້:

- ກໍລະນີ ເປັນບຸກຄົນ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມ ມາດຕາ 16 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້;
- ກໍລະນີ ເປັນນິຕິບຸກຄົນ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມ ມາດຕາ 17 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້.

ນອກຈາກການເກັບກຳຂໍ້ມູນຕາມມາດຕາ 16 ຫຼື ມາດຕາ 17, ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານຕ້ອງໄດ້ເກັບ ຫັງສີ ຫຼື ເອກະສານ ກ່ຽວກັບ ການຕົກລົງກັນທາງດ້ານກົດໝາຍ ແລະ ຂໍ້ມູນອື່ນ ທີ່ຈຳເປັນ ຫຼື ຕາມການກຳ ນົດເພີ່ມເຕີມຂອງ ສຕຟງ.

ມາດຕາ 20 ການດຳເນີນມາດຕະການເພີ່ມທະວີການເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງດຳເນີນມາດຕະການເພີ່ມທະວີການເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດ ໄວ້ໃນວັກ ສອງ ຂອງມາດຕານີ້ ໂດຍການອົງໃສ່ການດຳເນີນການປະເມີນ ແລະ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ຕາມ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 8 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດຮູ້ ຫຼື ຍັງຍືນໄດ້ວ່າລູກຄ້ານຳໃຊ້ຂໍ້ມູນ ແລະ ເອກະສານ ຫຼື ຫຼັກຖານ ທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ລວມທັງຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ແທ້ຈິງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບ ທຸລະກຳ ຫຼື ການສ້າງສາຍພົວພັນທຸລະກິດ ທີ່ລູກຄ້າກຳລັງດຳເນີນການ ຫຼື ເຄື່ອນໄຫວກັບຕົນຢູ່ນັ້ນບໍ່ມີຄວາມ ກ່ຽວຂ້ອງ, ພົວພັນ, ເຊື່ອມໂຍງ ກັບການຟອກເງິນ ຫຼື ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ຫຼື ການກະທຳ ຜິດຕົ້ນອື່ນ.

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງປະຕິບັດການເພີ່ມທະວີການເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ ລວມທັງລູກຄ້າທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ, ລູກຄ້າບາງຄັ້ງຄາວ ແລະ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ຜູ້ທີ່ມີການຕົກລົງກັນທາງດ້ານກົດໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ລະບຸຕົວຕົນຂອງລູກຄ້າ ແລະ ກວດສອບ ເພື່ອຢັ້ງຢືນຂໍ້ມູນ ແລະ ເອກະສານ ຫຼື ຫຼັກຖານ ທີ່ລູກຄ້ານຳໃຊ້ເພື່ອຢັ້ງຢືນຕົນ ຈາກແຫຼ່ງຂໍ້ມູນທີ່ສາມາດເຊື່ອຖືໄດ້;
2. ນຳໃຊ້ມາດຕະການທີ່ເໝາະສົມໃນການກວດສອບ, ລະບຸຕົວຕົນ ໂດຍການນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນ ຫຼື ຂ່າວສານທີ່ໄດ້ຮັບຈາກແຫຼ່ງທີ່ໜ້າເຊື່ອຖື ເພື່ອໃຫ້ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານຮັບຮູ້ລະອຽດ ແລະ ໝັ້ນໃຈວ່າເປັນຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ແທ້ຈິງຂອງລູກຄ້າ;
3. ນຳໃຊ້ມາດຕະການທີ່ຈຳເປັນ ເພື່ອຂໍ້ຂໍ້ມູນທີ່ເໝາະສົມກ່ຽວກັບຈຸດປະສົງ ແລະ ລັກສະນະຂອງສາຍພົວພັນທຸລະກິດ;
4. ກັນຕ້ອງທຸລະກຳທີ່ລູກຄ້າກຳລັງດຳເນີນວ່າສອດຄ່ອງກັບປະຫວັດຂອງລູກຄ້າ, ທຸລະກິດ ແລະ ຄວາມສ່ຽງ ລວມທັງ ແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງທຶນ ເມື່ອເຫັນວ່າຈຳເປັນ;
5. ຮັບປະກັນວ່າ ເອກະສານ, ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ທີ່ໄດ້ຮັບຈາກຂະບວນການເພີ່ມທະວີເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ ມີຄວາມຖືກຕ້ອງ ແລະ ເປັນປະຈຸບັນ, ໂດຍການທົບທວນຄືນຂໍ້ມູນທີ່ບັນທຶກ ໂດຍສະເພາະ ຂໍ້ມູນຂອງລູກຄ້າທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງ.

ນອກຈາກ ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຈະຕ້ອງປະຕິບັດຕາມ ຂໍ້ 1 ຫາ ຂໍ້ 5 ວັກສອງ ຂອງມາດຕານີ້ແລ້ວ ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຍັງຈະຕ້ອງກວດສອບຂໍ້ມູນ, ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ແທ້ຈິງຂອງລູກຄ້າ ແລະ ຜູ້ທີ່ຖືກມອບໝາຍໃຫ້ມາເຮັດທຸລະກຳແທນ ວ່າກ່ຽວຂ້ອງກັບ ລາຍຊື່ ຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ດັ່ງນີ້:

1. ລາຍຊື່ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ຖືກກຳນົດຕາມຍັດຕິ ຂອງສະພາຄວາມໝັ້ນຄົງ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ກ່ຽວກັບການກຳການຮ້າຍ ຫຼື ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກຳການຮ້າຍ;
2. ລາຍຊື່ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ຖືກກຳນົດໃນບັນຊີພາຍໃນ ຂອງ ສປປ ລາວ ກ່ຽວກັບການກຳການຮ້າຍ ຫຼື ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກຳການຮ້າຍ.

ມາດຕາ 21 ມາດຕະການເພີ່ມທະວີການເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ ໃນເວລາໃຫ້ບໍລິການລູກຄ້າ

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງນຳໃຊ້ມາດຕະການເພີ່ມທະວີການເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ ໃນເວລາໃຫ້ບໍລິການ ຫຼື ກ່ອນສ້າງສາຍພົວພັນທຸລະກິດ ກັບລູກຄ້າຂອງຕົນ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນວັກ ໜຶ່ງ ມາດຕາ 22 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການຕ້ານ ສະກັດກັ້ນ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກຳການຮ້າຍ ພ້ອມທັງນຳໃຊ້ມາດຕະການເພີ່ມທະວີການເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ ໃນກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ເມື່ອມີການເລີ່ມສ້າງສາຍພົວພັນທຸລະກິດກັບລູກຄ້າຂອງຕົນ;
2. ລູກຄ້າທີ່ເຮັດທຸລະກຳເປັນບາງຄັ້ງຄາວ, ທຸລະກຳຄັ້ງດຽວ ຫຼື ຫຼາຍຄັ້ງ ທີ່ເຫັນວ່າອາດມີການເຊື່ອມໂຍງກັນ ທີ່ມີມູນຄ່າເກີນກຳນົດທຽບເທົ່າ 100.000.000 ກີບ (ໜຶ່ງຮ້ອຍລ້ານກີບ) ຂຶ້ນໄປ;
3. ມີຂໍ້ມູນ ຫຼື ສິ່ງໃສ່ວ່າການເຮັດທຸລະກຳ ຫຼື ການສ້າງສາຍພົວພັນທຸລະກິດ ຂອງລູກຄ້າວ່າເປັນການຟອກເງິນ ຫຼື ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກຳການຮ້າຍ;
4. ເມື່ອມີຄວາມສິ່ງໃສ່ກ່ຽວກັບຄວາມຖືກຕ້ອງ ຫຼື ຄວາມພຽງພໍຂອງຂໍ້ມູນຢັ້ງຢືນຕົວຕົນຂອງລູກຄ້າທີ່ໄດ້ຮັບມາກ່ອນໜ້ານີ້.

ສຳລັບຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານທີ່ບໍ່ນອນໃນຂະແໜງການເງິນ ນອກຈາກປະຕິບັດຕາມຂໍ້ 1, ຂໍ້ 3 ແລະ ຂໍ້ 4 ຂ້າງເທິງແລ້ວ ຍັງຕ້ອງປະຕິບັດດັ່ງນີ້:

1. ກາຊີໂນທີ່ໃຫ້ບໍລິການລູກຄ້າ ເປັນບາງຄັ້ງຄາວ, ທຸລະກຳຄັ້ງດຽວ ຫຼື ຫຼາຍຄັ້ງ ທີ່ມີມູນຄ່າເກີນກຳນົດ ທຽບເທົ່າ 30.000.000 ກີບ (ສາມສິບລ້ານກີບ) ຂຶ້ນໄປຕໍ່ວັນ;
2. ບໍລິສັດຕົວແທນຊື້-ຂາຍ ອະສັງຫາລິມະຊັບທີ່ໃຫ້ບໍລິການລູກຄ້າ ໃນການຊື້-ຂາຍ ອະສັງຫາລິມະຊັບ ທຸກຄັ້ງ;
3. ທຸລະກິດຊື້-ຂາຍ ວັດຖຸມີຄ່າ ທີ່ໃຫ້ບໍລິການຊື້-ຂາຍ ວັດຖຸມີຄ່າ ດ້ວຍເງິນສົດ ທີ່ມີມູນຄ່າເກີນກຳນົດ ທຽບເທົ່າ 100.000.000 ກີບ (ໜຶ່ງຮ້ອຍລ້ານກີບ) ຂຶ້ນໄປ;
4. ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ທີ່ກະກຽມ ຫຼື ດຳເນີນການໃຫ້ບໍລິການແທນລູກຄ້າ ດ້ວຍຮູບແບບ ການເຄື່ອນໄຫວດັ່ງນີ້:
 - ຊື້-ຂາຍ ອະສັງຫາລິມະຊັບ; ບໍລິຫານການເງິນ, ຫຼັກຊັບ ຫຼື ຊັບສິນ; ບໍລິຫານບັນຊີທະນາຄານ, ບັນຊີຫຼັກຊັບ; ເປັນທີ່ປຶກສາໃນການສ້າງຕັ້ງ, ບໍລິຫານ ແລະ ດຳເນີນການເຄື່ອນໄຫວບໍລິສັດໃດ ໜຶ່ງ ລວມທັງການຕົກລົງກັນທາງດ້ານກົດໝາຍ ແລະ ເປັນຕາງໜ້າໃນການຊື້-ຂາຍທຸລະກິດໃດ ໜຶ່ງ;
 - ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນຕົວແທນໃນການສ້າງຕັ້ງນິຕິບຸກຄົນ; ເປັນຜູ້ອຳນວຍການ ຫຼື ເລຂາຂອງບໍລິສັດ, ເປັນຜູ້ຮ່ວມງານ ຫຼື ຕຳແໜ່ງອື່ນໆຂອງນິຕິບຸກຄົນ; ຈັດສັນຫ້ອງການ ຫຼື ສະຖານທີ່ຂອງບໍລິສັດ, ທີ່ພັກເຊົາ, ເປັນຄູ່ຮ່ວມງານຂອງ ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ບຸກຄົນທີ່ມີການຕົກລົງກັນທາງດ້ານກົດໝາຍ; ເຮັດໜ້າທີ່ໃນນາມບໍລິສັດ ຫຼື ຜູ້ບໍລິຫານຊັບສິນ ຫຼື ເຮັດໜ້າທີ່ອື່ນໆ ຄືກັນກັບ ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ບຸກຄົນທີ່ມີການຕົກລົງກັນທາງດ້ານກົດໝາຍ ແລະ ເປັນຜູ້ຖືຮຸ້ນແທນນິຕິບຸກຄົນໃດໜຶ່ງ.

ມາດຕາ 22 ມາດຕະການແບບລົງເລິກ

ພາຍຫຼັງຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ໄດ້ດຳເນີນການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 8 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ຫາກເຫັນວ່າລູກຄ້າຂອງຕົນມີຄວາມສ່ຽງສູງໃນດ້ານ ການຟອກເງິນ ຫຼື ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ຕ້ອງນຳໃຊ້ມາດຕະການແບບລົງເລິກ ຢ່າງໜ້ອຍ ດັ່ງນີ້:

1. ກຳນົດຂັ້ນຕອນເພີ່ມຂຶ້ນ ຫຼື ການຂໍ້ມູນ ຈາກລູກຄ້າເພີ່ມຂຶ້ນ ເປັນຕົ້ນ ຂໍ້ມູນ ຫຼື ຫຼັກຖານ ໃນການດຳເນີນ ຫຼື ເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດ, ຂໍ້ມູນແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງທຶນ ຫຼື ລາຍໄດ້ ແລະ ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບວັດຖຸປະສົງໃນການດຳ ເນີນທຸລະກຳ ຫຼື ການສ້າງສາຍພົວພັນທຸລະກິດ. ໃນການກຳນົດຂັ້ນຕອນດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ພິຈາລະນາອ້າງເຖິງ ສາຍພົວພັນທາງດ້ານທຸລະກິດກັບຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ທີ່ມີຄວາມໜ້າເຊື່ອຖືໃນດ້ານການຕ້ານ ສະກັດກັ້ນ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ເປັນເຫດຜົນໃນການຂໍ້ມູນ ເພີ່ມ;
2. ໄດ້ຮັບການອະນຸມັດຈາກຜູ້ບໍລິຫານລະດັບສູງກ່ອນດຳເນີນທຸລະກຳ ຫຼື ການສ້າງສາຍພົວພັນທຸລະກິດກັບ ລູກຄ້າທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງ ແລະ ອະນຸມັດຜົນການກວດສອບຂໍ້ມູນຕາມຂັ້ນຕອນມາດຕະການເພີ່ມທະວີ ການເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ ໃນກໍລະນີທີ່ລູກຄ້າມີຄວາມສ່ຽງສູງ ຊຶ່ງອາດເປັນສາເຫດໃຫ້ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ ລາຍງານຕົກເປັນເຄື່ອງມື ແລະ ແຫຼ່ງ ຂອງການຟອກເງິນ ຫຼື ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ. ຖ້າລູກຄ້າບໍ່ປະຕິບັດຕາມຂໍ້ກຳນົດການເພີ່ມທະວີການເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ, ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງປະຕິເສດ ຫຼື ຢຸດຕິ ການສ້າງສາຍພົວພັນທາງດ້ານທຸລະກຳ ຫຼື ການສ້າງສາຍພົວພັນທຸລະກິດ ກັບລູກ ຄ້າລາຍດັ່ງກ່າວ ແລະ ລາຍງານເປັນທຸລະກຳທີ່ສົງໄສວ່າເປັນການຟອກເງິນ ຫຼື ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ ການກໍ່ການຮ້າຍ ໄປຍັງ ສຕຟງ;

3. ປະຕິບັດມາດຕະການແບບລົງເລິກຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ພ້ອມທັງການຕິດຕາມທຸລະກຳເພື່ອຮັບປະກັນຂັ້ນຕອນການກວດສອບການເຄື່ອນໄຫວທາງດ້ານການເງິນຂອງລູກຄ້າທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງຢ່າງເຂັ້ມງວດທີ່ສຸດ ໂດຍພິຈາລະນາເພີ່ມຄວາມຖີ່, ຂັ້ນຕອນ ຫຼື ການຕິດຕາມສ້າງສາຍພົວພັນທຸລະກິດ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວໃນການເຮັດທຸລະກຳ ທັງເພີ່ມຄວາມຖີ່ໃນການກວດສອບຂໍ້ມູນການລະບຸຕົວຕົນ ແລະ ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ແທ້ຈິງ ຂອງລູກຄ້າ ໃຫ້ດຳເນີນຂັ້ນຕອນເຫຼົ່ານີ້ ຢ່າງເປັນປະຈຳ.

ກໍລະນີຫາກເຫັນວ່າລູກຄ້າທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງ ແຕ່ມີການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກຳ ມີລັກສະນະໂປ່ງໃສ່ ແລະ ມີຂໍ້ມູນຢັ້ງຢືນແທດເໝາະກັບປະຫວັດລູກຄ້າ ແລະ ເຫັນວ່າລູກຄ້າດັ່ງກ່າວບໍ່ໄດ້ມີຄວາມສ່ຽງ ຫຼື ບໍ່ມີສ່ວນພົວພັນ ຫຼື ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຟອກເງິນ ຫຼື ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ, ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານຕ້ອງປັບປຸງຄວາມສ່ຽງຂອງລູກຄ້າລາຍດັ່ງກ່າວໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບສະພາບຄວາມເປັນຈິງໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ມາດຕາ 23 ມາດຕະການ ແບບງ່າຍດາຍ

ພາຍຫຼັງຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ໄດ້ດຳເນີນການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 8 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ຫາກເຫັນວ່າລູກຄ້າຂອງຕົນມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່າໃນດ້ານການຟອກເງິນ ຫຼື ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ໃຫ້ພິຈາລະນາຫຼຸດລະດັບຄວາມເຂັ້ມງວດໃນການກວດສອບຂໍ້ມູນ ແລະ ນຳໃຊ້ມາດຕະການແບບງ່າຍດາຍ ຢ່າງໜ້ອຍ ດັ່ງນີ້:

1. ຕ້ອງໄດ້ຢັ້ງຢືນການລະບຸຕົວຕົນຂອງລູກຄ້າ ແລະ ຜູ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ແທ້ຈິງ ຫຼັງສ້າງສາຍພົວພັນທາງທຸລະກິດ ໃຫ້ໄວທີ່ສຸດເທົ່າທີ່ເຮັດໄດ້;
2. ອະນຸຍາດໃຫ້ນຳໃຊ້ເອກະສານຢັ້ງຢືນຕົວຕົນອື່ນ ແລະ ໃບຢັ້ງຢືນທີ່ຢູ່ ສຳລັບລູກຄ້າທີ່ບໍ່ສາມາດສະແດງບັດປະຈຳຕົວ ຫຼື ໜັງສືເດີນທາງຢົກເວັ້ນ ກໍລະນີທີ່ມີຂໍ້ສົງໄສກ່ຽວກັບການຟອກເງິນ ຫຼື ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ;
3. ຫຼຸດລະດັບຄວາມຖີ່ໃນການຂໍ້ມູນການຢັ້ງຢືນຕົວຕົນຂອງລູກຄ້າໃຫ້ເປັນປະຈຸບັນ;
4. ຫຼຸດລະດັບຄວາມເຂັ້ມງວດໃນການຕິດຕາມຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກຳຂອງລູກຄ້າບົນພື້ນຖານເພດານການເຮັດທຸລະກຳຂອງລູກຄ້າ;
5. ຫາກສະຫຼຸບໄດ້ຈຸດປະສົງ ແລະ ລັກສະນະ ປະເພດການສ້າງສາຍພົວພັນ ແລະ ທຸລະກຳຂອງລູກຄ້າ, ກໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງເກັບກຳຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມ ຫຼື ນຳໃຊ້ມາດຕະການເພີ່ມເຕີມ.

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ສາມາດດຳເນີນການຢັ້ງຢືນຂໍ້ມູນຊັກຊ້າໄດ້ ພາຍໃຕ້ມາດຕະການແບບງ່າຍດາຍ ສຳລັບກໍລະນີ ລູກຄ້າທີ່ມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່າ, ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງເລືອກໃຊ້ຂັ້ນຕອນການຈັດຄວາມສ່ຽງໂດຍຄຳນຶງເຖິງເງື່ອນໄຂທີ່ລູກຄ້າອາດໃຊ້ປະໂຫຍດຈາກຄວາມສຳພັນທາງທຸລະກິດ ກ່ອນຈະມີການຢັ້ງຢືນ. ຂັ້ນຕອນນີ້ອາດປະກອບດ້ວຍ ການຈຳກັດການເຄື່ອນໄຫວທາງດ້ານການເງິນໃນການຝາກຖອນເງິນຂອງບຸກຄົນ ແລະ ເພດານທຸລະກຳທັງໝົດ ພາຍໃນໄລຍະເວລາໃດໜຶ່ງທີ່ກຳນົດໄວ້. ໃນກໍລະນີໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນສົມບູນແລ້ວ ຄວນຫຼຸດຄວາມເຂັ້ມງວດໃນການກວດສອບຕໍ່ລູກຄ້າດັ່ງກ່າວ.

ເມື່ອກວດພົບວ່າມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່າຈາກການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ ທີ່ເຫັນວ່າສອດຄ່ອງກັບມາດຕະການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງທີ່ໄດ້ກ່າວຢູ່ຂ້າງເທິງ ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງນຳໃຊ້ມາດຕະການແບບງ່າຍດາຍ.

ກໍລະນີເຫັນວ່າລູກຄ້າທີ່ມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່າ ແຕ່ມີການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກຳ ຫຼື ການເຄື່ອນໄຫວໃນລັກສະນະໃດໜຶ່ງ ຫຼື ມີສ່ວນພົວພັນ ຫຼື ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຟອກເງິນ ຫຼື ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ, ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງປັບປຸງຄວາມສ່ຽງຂອງລູກຄ້າລາຍດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ເປັນລູກຄ້າທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງ ແລະ ດຳເນີນມາດຕະການແບບລົງເລິກທັນທີ ພ້ອມທັງນຳສິ່ງບົດລາຍງານທຸລະກຳທີ່ໜ້າສົງໄສວ່າເປັນການຟອກເງິນ ຫຼື ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ມາຍັງ ສຕຟງ.

ມາດຕາ 24 ມາດຕະການ ສໍາລັບ ບຸກຄົນທີ່ຖືກມອບໝາຍໃຫ້ມາເຮັດທຸລະກໍາແທນ

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງດໍາເນີນມາດຕະການເພີ່ມທະວີການເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 20 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ກັບບຸກຄົນທີ່ຖືກມອບໝາຍໃຫ້ມາເຮັດທຸລະກໍາແທນ ຊຶ່ງຈະຕ້ອງສາມາດຢັ້ງຢືນໄດ້ວ່າບຸກຄົນນັ້ນ ແມ່ນໄດ້ຮັບການມອບໝາຍຈາກລູກຄ້າແທ້ ທັງຈະຕ້ອງລະບຸ ແລະ ກວດສອບເພື່ອຢັ້ງຢືນຕົນຂອງບຸກຄົນດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 25 ມາດຕະການ ສໍາລັບ ບຸກຄົນທີ່ມີສະຖານະພາບທາງການເມືອງ

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຫາກມີລູກຄ້າເປັນບຸກຄົນທີ່ມີສະຖານະພາບທາງການເມືອງ ນອກຈາກຈະປະຕິບັດຕາມວັກ ສອງ ມາດຕາ 25 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຕ້ານ ສະກັດກັ້ນ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ຍັງຕ້ອງປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ກໍານົດໃຫ້ເປັນລູກຄ້າທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງ ພ້ອມທັງນໍາໃຊ້ມາດຕະການແບບລົງເລິກ ແລະ ນໍາໃຊ້ມາດຕະການທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອຊອກຮູ້ແຫຼ່ງທຶນ ແລະ ລາຍຮັບຂອງລູກຄ້າ ພ້ອມທັງໄດ້ຮັບການອະນຸມັດຈາກຜູ້ບໍລິຫານອາວຸໂສ ກ່ອນມີການສ້າງສາຍພົວພັນ;
2. ຕ້ອງລະບຸໃຫ້ໄດ້ວ່າ ລູກຄ້າທີ່ເປັນບຸກຄົນທີ່ມີສະຖານະພາບທາງການເມືອງປະເພດໃດ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນ ຂໍ້ 13, 14 ແລະ 15 ຂອງມາດຕາ 8 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການຕ້ານ ສະກັດກັ້ນ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ;
3. ພິຈາລະນາ ລາຍງານເປັນທຸລະກໍາທີ່ສົ່ງໄສວ່າເປັນການຟອກເງິນ ຫຼື ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ໄປຍັງ ສຕຟງ ທັນທີ;
4. ນໍາໃຊ້ມາດຕະການ ໃນການຕິດຕາມຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 37 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ຕໍ່ລູກຄ້າລາຍດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 26 ມາດຕະການ ສໍາລັບ ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ຜູ້ທີ່ມີການຕົກລົງກັນທາງດ້ານກົດໝາຍ

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ນອກຈາກຕ້ອງນໍາໃຊ້ການເພີ່ມທະວີການເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 20 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້, ຍັງຕ້ອງນໍາໃຊ້ມາດຕະການທີ່ເຫັນວ່າຈໍາເປັນ ສໍາລັບລູກຄ້າທີ່ເປັນນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ຜູ້ທີ່ມີການຕົກລົງກັນທາງດ້ານກົດໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ລະບຸໄດ້ເຖິງຄຸນລັກສະນະ ແລະ ຮູບແບບ ທຸລະກິດຂອງລູກຄ້າ, ການເປັນເຈົ້າຂອງ, ໂຄງສ້າງຜູ້ມີອໍານາດຄວບຄຸມພາຍໃນ ຂອງທຸລະກິດ;
2. ຢັ້ງຢືນ ແລະ ລະບຸຕົວຕົນຂອງລູກຄ້າ ໂດຍການພິຈາລະນາຂໍ້ມູນດັ່ງນີ້:
 - 2.1 ຊື່, ເອກະສານ ແລະ ຫຼັກຖານຢັ້ງຢືນການເປັນນິຕິບຸກຄົນທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍ;
 - 2.2 ເອກະສານທີ່ລະບຸກ່ຽວກັບ ຜູ້ມີອໍານາດໃນການຄວບຄຸມ ແລະ ສັນຍາຜູກມັດຕ່າງໆ ລວມທັງຊື່ບຸກຄົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງທີ່ມີຕໍາແໜ່ງຂັ້ນຜູ້ບໍລິຫານອາວຸໂສ ຂອງນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ຜູ້ທີ່ມີການຕົກລົງກັນທາງດ້ານກົດໝາຍ;
 - 2.3 ສະຖານທີ່ຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນໃບອະນຸຍາດຂຶ້ນທະບຽນ ແລະ ສະຖານທີ່ຕັ້ງຕົວຈິງຂອງທຸລະກິດ.

ມາດຕາ 27 ມາດຕະການ ສໍາລັບ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ແທ້ຈິງ ຂອງນິຕິບຸກຄົນ

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງຢັ້ງຢືນ ແລະ ນໍາໃຊ້ມາດຕະການທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອລະບຸການຢັ້ງຢືນຕົວຕົນຜູ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ແທ້ຈິງ ຂອງລູກຄ້າທີ່ເປັນນິຕິບຸກຄົນ ໂດຍການພິຈາລະນາຈາກຂໍ້ມູນ ດັ່ງນີ້:

1. ຢັ້ງຢືນຂໍ້ມູນຂອງບຸກຄົນ ຜູ້ທີ່ມີອໍານາດຄວບຄຸມ ຜົນປະໂຫຍດສຸດທ້າຍທີ່ແທ້ຈິງ ຫຼື ຜູ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ 25% ຂຶ້ນໄປ ຂອງນິຕິບຸກຄົນ (ຖ້າມີ);

2. ກໍລະນີ ທີ່ມີຂໍສົງໄສ ຫຼື ບໍ່ມີຂໍ້ມູນ ຕໍ່ກັບຂໍ້ທີ 1, ການຢັ້ງຢືນດັ່ງກ່າວແມ່ນຕ້ອງນໍາໃຊ້ ວິທີ ຫຼື ກົນໄກອື່ນ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຂໍ້ມູນ;
3. ກໍລະນີບໍ່ມີຂໍ້ມູນຂອງບຸກຄົນຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນຂໍ້ທີ 1 ແລະ 2, ຕ້ອງມີການຢັ້ງຢືນບຸກຄົນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງທີ່ມີຕໍາແໜ່ງຜູ້ບໍລິຫານອາວຸໂສ.

ມາດຕາ 28 ມາດຕະການ ສໍາລັບ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ແທ້ຈິງ ຂອງຜູ້ທີ່ມີການຕົກລົງກັນທາງດ້ານກົດໝາຍ

ກໍລະນີມີການອະນຸຍາດໃຫ້ເຄື່ອນໄຫວຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ທີ 6 ແລະ 7 ຂອງມາດຕາ 5 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງນໍາໃຊ້ມາດຕະການສໍາລັບ ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ຜູ້ທີ່ມີການຕົກລົງກັນທາງດ້ານກົດໝາຍ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 26 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ແລະ ຍັງຕ້ອງໄດ້ມີການລະບຸ ແລະ ນໍາໃຊ້ມາດຕະການທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອຢັ້ງຢືນຕົວຕົນຜູ້ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຂອງຜູ້ທີ່ມີການຕົກລົງກັນທາງດ້ານກົດໝາຍ ຕ້ອງປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ສໍາລັບບໍລິສັດບໍລິຫານຊັບສິນ (Trust Service Provider) ຫຼື ຜູ້ບໍລິຫານຊັບສິນ (Trustee) ທີ່ບໍລິຫານຊັບສິນ ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ (Foreign trust), ຫົວໜ່ວຍຕ້ອງກຳນົດໃຫ້ລູກຄ້າມີການຢັ້ງຢືນຕົວຕົນໂດຍການສະໜອງຂໍ້ມູນ ແລະ ເອກະສານກ່ຽວກັບ: ຜູ້ວ່າຈ້າງ (Settlor), ຜູ້ບໍລິຫານຊັບສິນ (Trustee(s)), ຜູ້ປົກປ້ອງ (Protector) ກໍລະນີມີ, ຜູ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ, ຜູ້ທີ່ມີອຳນາດໃນການຄວມຄຸມ ຫຼື ທີ່ຮັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ແທ້ຈິງ, ຂໍ້ມູນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງບໍລິສັດ ແລະ ຂໍ້ມູນອື່ນໆທີ່ເຫັນວ່າຈໍາເປັນ;
2. ສໍາລັບຜູ້ທີ່ມີການຕົກລົງກັນທາງດ້ານກົດໝາຍໃນຮູບແບບອື່ນ, ຫົວໜ່ວຍຕ້ອງກຳນົດໃຫ້ລູກຄ້າມີການຢັ້ງຢືນຕົນ ໂດຍການສະໜອງເອກະສານທີ່ມີລັກສະນະຄ້າຍຄືກັນກັບ ຂໍ້ 1 ມາດຕານີ້.

ກໍລະນີ ບໍລິສັດບໍລິຫານຊັບສິນ (Trust Service Provider) ຫຼື ຜູ້ບໍລິຫານຊັບສິນ (Trustee) ເປັນລູກຄ້າຂອງຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງເປີດເຜີຍຮູບແບບ ຫຼື ສະຖານະການດຳເນີນທຸລະກິດຂອງຕົນ ຕໍ່ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ເມື່ອມີການສ້າງສາຍພົວພັນທາງດ້ານທຸລະກິດ ຫຼື ການດຳເນີນທຸລະກິດກາເກີນເພດານທີ່ກຳນົດໄວ້. ໃນກໍລະນີບໍ່ປະຕິບັດ ຫຼື ບໍ່ເປີດເຜີຍຮູບແບບ ຫຼື ສະຖານະການດຳເນີນທຸລະກິດຂອງຕົນ ຈະຖືກລົງໂທດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້.

ບໍລິສັດບໍລິຫານຊັບສິນ (Trust Service Provider) ຫຼື ຜູ້ບໍລິຫານຊັບສິນ (Trustee) ຕ້ອງເກັບກຳຂໍ້ມູນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນວັກ ໜຶ່ງ ຂອງມາດຕານີ້ ແລະ ຂໍ້ມູນພື້ນຖານຂອງ ຕົວແທນ ຫຼື ຜູ້ໃຫ້ບໍລິການບໍລິຫານຊັບສິນ (Trust) ລວມທັງຜູ້ໃຫ້ຄຳປຶກສາໃນການລົງທຶນ ຫຼື ຜູ້ຈັດການ, ນັກບັນຊີ ແລະ ຜູ້ໃຫ້ຄຳປຶກສາດ້ານພາສີ-ອາກອນ ໄວ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ຄົບຖ້ວນ ແລະ ເປັນປະຈຸບັນ. ພ້ອມທັງສະໜອງຂໍ້ມູນທັງໝົດລວມທັງຊັບສິນທີ່ບໍລິສັດຄຸ້ມຄອງ ໃຫ້ແກ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ມີອຳນາດກ່ຽວຂ້ອງ ຫຼື ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ໃນເວລາສ້າງສາຍພົວພັນທາງດ້ານທຸລະກິດ ແລະ ເມື່ອເຈົ້າໜ້າທີ່ມີການຮ້ອງຂໍ, ພ້ອມທັງ ຕ້ອງຮັບປະກັນການເກັບຮັກສາຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 36 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ແລະ ຕ້ອງເກັບຮັກສາຂໍ້ມູນຢ່າງໜ້ອຍ ຫ້າ ປີ ພາຍຫຼັງມີການຍຸບເລີກ ການເຄື່ອນໄຫວບໍລິສັດຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 29 ມາດຕະການສໍາລັບຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດສຸດທ້າຍຂອງສັນຍາປະກັນໄພຊີວິດ

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ກໍລະນີ ມີການສ້າງສາຍພົວພັນທາງທຸລະກິດ ຫຼື ເຮັດທຸລະກຳກ່ຽວກັບສັນຍາປະກັນໄພຊີວິດ ນອກຈາກຕ້ອງດຳເນີນມາດຕະການເພີ່ມທະວີການເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 20 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ຍັງຈະຕ້ອງປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ລະບຸຊື່ຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ຜູ້ທີ່ມີການຕົກລົງກັນທາງດ້ານກົດໝາຍ ທີ່ເປັນຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ຈາກສັນຍາປະກັນໄພຊີວິດ ຫຼື ກໍລະນີ ມີຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຫຼາຍກວ່າໜຶ່ງລາຍຊື່ ແມ່ນຕ້ອງມີການລວບລວມບັນດາລາຍຊື່ດັ່ງກ່າວໄວ້ ຢ່າງຈະແຈ້ງ ແລະ ຫັນສະພາບການ;
2. ລະບຸໄດ້ສາຍກ່ຽວພັນຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດດັ່ງກ່າວ ຢ່າງພຽງພໍໃນເວລາເບີກຈ່າຍເງິນ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາປະກັນໄພຊີວິດ ດັ່ງນີ້:
 - ກໍລະນີ ກຳນົດໂດຍລັກສະນະພິເສດ ຫຼື ໂດຍສະຖານະ ໃນເວລາເຮັດສັນຍາປະກັນໄພຊີວິດ ເປັນຕົ້ນ ຜົວ, ເມຍ, ລູກ, ຫຼານ, ຍາດສາຍຕັ້ງ ຫຼື ຍາດສາຍຂວາງ;
 - ກໍລະນີ ກຳນົດເປັນລັກສະນະອື່ນ ໃນເວລາເຮັດສັນຍາປະກັນໄພຊີວິດ ເປັນຕົ້ນ ພິໄນກຳ ຫຼື ເປັນເງື່ອນໄຂໃດໜຶ່ງທີ່ບໍ່ຈະແຈ້ງ.

ບໍລິສັດ ປະກັນໄພ ຕ້ອງສະໜອງຂໍ້ມູນຢ່າງຄົບຖ້ວນກ່ຽວກັບຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ແທ້ຈິງ ຕາມສັນຍາປະກັນໄພຊີວິດ ພ້ອມທັງລັກສະນະ ຫຼື ປະເພດຊັ້ນ ຫຼື ຜົນປະໂຫຍດອື່ນ ໃຫ້ແກ່ສະຖາບັນການເງິນ ເພື່ອສ້າງຄວາມໄວ້ວາງໃຈ ໃນເວລາເບີກຈ່າຍເງິນ.

ນອກຈາກກໍລະນີຕາມວັກ ໜຶ່ງ ຂອງມາດຕານີ້, ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງກຳນົດ ແລະ ພິຈາລະນາຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກສັນຍາປະກັນໄພຊີວິດ ດັ່ງນີ້:

1. ກຳນົດນະໂຍບາຍກ່ຽວກັບຜູ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຂອງປະກັນໄພຊີວິດເປັນປັດໃຈຫຼັກໃນການນຳໃຊ້ມາດຕະການແບບລົງເລິກ. ກໍລະນີ ຜູ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກສັນຍາປະກັນໄພຊີວິດຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນວັກ ໜຶ່ງ ຂອງມາດຕານີ້ ເປັນ ຜູ້ທີ່ມີການຕົກລົງການທາງດ້ານກົດໝາຍ ຫຼື ບຸກຄົນທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງດ້ານການຟອກເງິນ ຫຼື ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ຕ້ອງນຳໃຊ້ມາດຕະການແບບລົງເລິກ, ຊຶ່ງຄວນກວມເອົາມາດຕະການທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອລະບຸ, ກວດສອບ ແລະ ຍັງຢືນຢັນຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ແທ້ຈິງຂອງຜູ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຕາມສັນຍາ ໃນເວລາທີ່ຈະເບີກຈ່າຍເງິນ ຫຼື ຜົນປະໂຫຍດອື່ນ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາປະກັນໄພຊີວິດ;
2. ນຳໃຊ້ມາດຕະການເໝາະສົມ ເພື່ອກຳນົດຜູ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຕາມສັນຍາ, ຜູ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ແທ້ຈິງວ່າແມ່ນ ບຸກຄົນທີ່ມີສະຖານະພາບທາງການເມືອງ, ຊຶ່ງການດຳເນີນດັ່ງກ່າວຕ້ອງສຳເລັດກ່ອນການເບີກຈ່າຍເງິນ. ກໍລະນີຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກສັນຍາປະກັນໄພຊີວິດແມ່ນ ເປັນບຸກຄົນທີ່ມີສະຖານະພາບທາງການ ເມືອງ ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານຕ້ອງຍັງຢືນຢັນຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບສາຍພົວພັນລະຫວ່າງເຈົ້າຂອງສັນຍາປະກັນໄພຊີວິດ ແລະ ຜູ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກສັນຍາປະກັນໄພຊີວິດທີ່ເປັນບຸກຄົນທີ່ມີສະຖານະພາບທາງການເມືອງ ພ້ອມທັງພິຈາລະນະຢ່າງລະອຽດທີ່ຖ້ວນຕໍ່ກັບສາຍພົວພັນທາງທຸລະກິດ ພ້ອມທັງລາຍງານໃຫ້ຜູ້ບໍລິຫານລະດັບສູງຂອງຕົນຊາບ ແລະ ອະນຸມັດການເບີກຈ່າຍເງິນຕາມສັນຍາປະກັນໄພຊີວິດ;
3. ກໍລະນີ ຫາກມີຂໍ້ສົງໄສ ໃນເວລາດຳເນີນການຕາມ ຂໍ້ 1 ແລະ ຂໍ້ 2 ຂອງວັກນີ້ ໃຫ້ພິຈາລະນາລາຍງານເປັນທຸລະກຳທີ່ສົງໄສວ່າເປັນການຟອກເງິນ ຫຼື ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ໄປຍັງສຕຟງ.

ກໍລະນີ ຫາກບໍ່ສາມາດດຳເນີນການຕາມວັກ ໜຶ່ງ ແລະ ສອງ ຂອງມາດຕານີ້ໄດ້ ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງປະຕິເສດການສ້າງສາຍພົວພັນ, ບໍ່ເຮັດທຸລະກຳ ຫຼື ຢຸດຕິສາຍພົວພັນທາງທຸລະກິດ ກັບລູກຄ້າຂອງຕົນ ແລະ ໃຫ້ພິຈາລະນາລາຍງານເປັນທຸລະກຳທີ່ສົງໄສວ່າເປັນການຟອກເງິນ ຫຼື ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ໄປຍັງ ສຕຟງ.

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງພິຈາລະນາກຳນົດ ໃຫ້ລູກຄ້າທີ່ມີຄວາມສ່ຽງດ້ານການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍຕໍ່າ ເມື່ອລູກຄ້າລາຍດັ່ງກ່າວເຮັດທຸລະກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ປະກັນໄພຊີວິດ ທີ່ມີຄ່າເບ້ຍປະກັນໃນວົງເງິນຕໍ່າ ເປັນຕົ້ນ ມີຄ່າເບ້ຍປະກັນປະຈຳປີ ຕໍ່າກວ່າ ທຽບເທົ່າ 8.000.000 ກີບ (ແປດລ້ານກີບ) ຫຼື ມີການຊຳລະເບ້ຍປະກັນຄັ້ງດຽວຕໍ່າກວ່າ ທຽບເທົ່າ 20.000.000 ກີບ (ຊາວລ້ານກີບ);
2. ປະກັນໄພສຳລັບໂຄງການບຳເນັດ ຫຼື ບຳນານ ທີ່ບໍ່ໄດ້ຖອນກ່ອນກຳນົດ ແລະ ເປັນສັນຍາປະກັນໄພ ທີ່ບໍ່ສາມາດໃຊ້ເປັນຫຼັກຊັບຄ້ຳປະກັນໄດ້;
3. ສັນຍາປະກັນໄພຊີວິດທີ່ລູກຄ້າ ຫຼື ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຕາມສັນຍາປະກັນໄພ ມີສິດໄດ້ຮັບເງິນ ຫຼື ຜົນປະໂຫຍດອື່ນຕາມສັນຍາປະກັນໄພ ເມື່ອເສຍຊີວິດ, ພິການ ຫຼື ອຳມະພາດຢ່າງຖາວອນ ເທົ່ານັ້ນ ໂດຍຈະບໍ່ມີການສະສົມເງິນ ຫຼື ໃຫ້ປັນຜົນ ຫຼື ດອກເບ້ຍຄວບຄູ່ກັບການປະກັນໄພຊີວິດນັ້ນ;
4. ກຳນົດເງື່ອນໄຂອື່ນບົນພື້ນຖານຄວາມສ່ຽງສຳລັບລູກຄ້າທີ່ມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່າ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 10 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 30 ມາດຕະການ ສຳລັບທຸລະກຳບາງຄັ້ງ

ກໍລະນີ ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຫາກໄດ້ມີການສ້າງສາຍພົວພັນດ້ານທຸລະກິດ ຫຼື ທຸລະກຳກັບລູກຄ້າທີ່ຕົນຍັງບໍ່ເຄີຍ ຫຼື ບໍ່ທັນ ໄດ້ນຳໃຊ້ມາດຕະການເພີ່ມທະວີການເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ ຕໍ່ລູກຄ້າລາຍດັ່ງກ່າວ ທັງແບບເປັນບາງຄັ້ງ ຫຼື ຫຼາຍຄັ້ງ ທີ່ມີລັກສະນະຕໍ່ເນື່ອງ ເມື່ອນຳເອົາຈຳນວນ ເງິນ ຫຼື ທຶນ ມາລວມກັນແລ້ວມີຈຳນວນທີ່ສູງກວ່າ ທຽບເທົ່າ 100.000.000 ກີບ (ໜຶ່ງຮ້ອຍລ້ານກີບ) ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ນຳໃຊ້ການດຳເນີນມາດຕະການເພີ່ມທະວີການເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 20 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້;
2. ກວດສອບການສ້າງສາຍພົວພັນດ້ານທຸລະກິດ ຫຼື ທຸລະກຳ ໃນເວລາທີ່ກຳລັງໃຫ້ບໍລິການ ຫຼື ເມື່ອສິ້ນສຸດການໃຫ້ບໍລິການ ແລະ ກໍລະນີຫາກເປັນທຸລະກຳທີ່ສົງໄສວ່າເປັນການຟອກເງິນ ຫຼື ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ໃຫ້ລາຍງານໄປຍັງ ສຕຟງ ທັນທີ.

ການເກັບກຳຂໍ້ມູນຂ້າງເທິງ ຕ້ອງຮັບປະກັນຄວາມຄົບຖ້ວນຂອງຂໍ້ມູນ ເພື່ອສະໜອງຂໍ້ມູນຫຼັກຖານໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເມື່ອເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ ຫຼື ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງໃນການດຳເນີນຄະດີທາງອາຍາ.

ມາດຕາ 31 ມາດຕະການ ສຳລັບລູກຄ້າທີ່ມີຢູ່ກ່ອນ

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງພິຈາລະນາ ດຳເນີນມາດຕະການເພີ່ມທະວີການເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 20 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ຕໍ່ລູກຄ້າທີ່ມີຢູ່ກ່ອນໃນເວລາທີ່ເໝາະສົມ ຢ່າງຖືກຕ້ອງ ແລະ ທັນສະພາບການ ບົນພື້ນຖານຄວາມສຳຄັນ ແລະ ລະດັບຄວາມສ່ຽງຂອງລູກຄ້າ ໂດຍຄຳນຶງເຖິງຄວາມສອດຄ່ອງ ແລະ ຄວາມພຽງພໍຂອງຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ຮັບກ່ອນໜ້ານີ້ ແລະ ເວລາທີ່ໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນບໍ່ພຽງພໍ.

ມາດຕາ 32 ມາດຕະການຕໍ່ກັບກໍລະນີ ການດຳເນີນມາດຕະການເພີ່ມທະວີການເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ ບໍ່ສຳເລັດ

ໃນກໍລະນີຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານຫາກບໍ່ສາມາດດຳເນີນມາດຕະການເພີ່ມທະວີເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າຕໍ່ກັບລູກຄ້າໃໝ່ ຫຼື ລູກຄ້າທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ, ຜູ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ແທ້ຈິງ ແລະ ຜູ້ທີ່ຖືກມອບໝາຍມາເຮັດທຸລະກຳແທນ ຕ້ອງດຳເນີນການດັ່ງນີ້:

1. ບໍ່ເປີດບັນຊີ, ບໍ່ສ້າງສາຍພົວພັນທຸລະກິດ ຫຼື ບໍ່ດຳເນີນທຸລະກຳ, ພ້ອມທັງຢຸດຕິການສ້າງສາຍພົວພັນທຸລະກິດ;

2. ພິຈາລະນາລູກຄ້າລາຍດັ່ງກ່າວ ເປັນທຸລະກຳທີ່ສົ່ງໄສວ່າເປັນການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນ ໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ.

ມາດຕາ 33 ມາດຕະການສໍາລັບທະນາຄານຕົວແທນ

ກໍລະນີຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຫາກສ້າງສາຍພົວພັນ ທຸລະກິດກັບທະນາຄານຕົວແທນ ຫຼື ມີການພົວພັນອື່ນທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມມາດຕາ 26 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການຕ້ານ ສະກັດກັ້ນ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ແລະ ຍັງຕ້ອງໄດ້ປະຕິບັດເພີ່ມເຕີມດັ່ງລຸ່ມນີ້:

1. ເຂົ້າເຖິງລະບຽບການພາຍໃນກ່ຽວກັບວຽກງານການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ຂອງສະຖາບັນທີ່ມີສາຍພົວພັນທຸລະກິດ;
2. ຕ້ອງໄດ້ຮັບການອະນຸຍາດຈາກຜູ້ບໍລິຫານອາວຸໂສກ່ອນສ້າງສາຍພົວພັນທາງທຸລະກິດ;
3. ມີຄວາມເຂົ້າໃຈຢ່າງຊັດເຈນກ່ຽວກັບຄວາມຮັບຜິດຊອບດ້ານວຽກງານການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ຂອງແຕ່ລະສະຖາບັນ ທີ່ມີສາຍພົວພັນທຸລະກິດ.

ສໍາລັບຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ທີ່ເປັນທະນາຄານຕົວແທນ (Correspondent Bank) ຫຼື ມີການພົວພັນອື່ນທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ກໍຕ້ອງປະຕິບັດຕາມວັກ ໜຶ່ງ ຂອງມາດຕານີ້.

ກໍລະນີ ຫາກອະນຸຍາດໃຫ້ລູກຄ້າສາມາດເຂົ້າເຖິງບັນຊີຂອງທະນາຄານຕົວແທນໂດຍກົງ (payable-through account), ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງຮັບປະກັນວ່າ ສະຖາບັນທີ່ມີສາຍພົວພັນທຸລະກິດກັບຕົນ ໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມາດຕະການດັ່ງນີ້:

1. ເພີ່ມທະວີເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າຕໍ່ກັບລູກຄ້າທີ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງບັນຊີທະນາຄານຕົວແທນໄດ້ໂດຍກົງ;
2. ສາມາດສະໜອງຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການເພີ່ມທະວີເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າຕາມການຮ້ອງຂໍຂອງທະນາຄານຕົວແທນ.

ມາດຕາ 34 ມາດຕະການ ສໍາລັບປະເທດທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງນໍາໃຊ້ມາດຕະການແບບລົງເລິກ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນມາດຕາ 22 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ໃຫ້ສອດຄ່ອງ ແລະ ເໝາະສົມກັບ ຄວາມສ່ຽງ, ລັກສະນະ ຫຼື ຮູບແບບຂອງ ສາຍພົວພັນທຸລະກິດ ແລະ ທຸລະກຳຂອງລູກຄ້າ ແລະ ສະຖາບັນການເງິນ ຈາກປະເທດທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ ທີ່ຖືກກຳນົດໂດຍອົງການຕ້ານການຟອກເງິນສາກົນ.

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງນໍາໃຊ້ມາດຕະການທີ່ເໝາະສົມຕໍ່ກັບປະເທດທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ ໃນກໍລະນີດັ່ງນີ້:

1. ຕາມການແຈ້ງຂອງອົງການຕ້ານການຟອກເງິນສາກົນ;
2. ຕາມການແຈ້ງຂອງສໍານັກງານຂໍ້ມູນຕ້ານການຟອກເງິນ ຫຼື ຕາມການປະເມີນຄວາມສ່ຽງຂອງຕົນ.

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງຕິດຕາມ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢ່າງທັນສະພາບການຕໍ່ກັບການແຈ້ງຂອງ ສຕຟງ ກ່ຽວກັບຂໍ້ຄົງຄ້າງທາງດ້ານວຽກງານ ການຕ້ານ ສະກັດກັ້ນ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ຂອງປະເທດທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ.

ມາດຕາ 35 ກອບເວລາການຢັ້ງຢືນ

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງຢັ້ງຢືນ ເພື່ອລະບຸຕົວຕົນຂອງລູກຄ້າ, ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ແທ້ຈິງ ແລະ ຜູ້ທີ່ຖືກມອບໝາຍໃຫ້ມາເຮັດທຸລະກຳແທນ ກ່ອນ ຫຼື ລະຫວ່າງ ການສ້າງສາຍພົວພັນທາງດ້ານທຸລະກິດ

ຫຼື ດຳເນີນທຸລະກຳບາງຄັ້ງຄາວ ຫຼື ພາຍຫຼັງ ການສ້າງສາຍພົວພັນທາງດ້ານທຸລະກິດ (ກໍລະນີເປັນລູກຄ້າເກົ່າທີ່ ຕ້ອງມີການທົບທວນຂໍ້ມູນໃຫ້ເປັນປະຈຸບັນ), ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດັ່ງກ່າວຕ້ອງຮັບປະກັນບັນຫາ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

1. ກວດສອບຢັ້ງຢືນໃຫ້ສໍາເລັດໂດຍໄວເທົ່າທີ່ຈະໄວໄດ້;
2. ບໍ່ກົດຂວາງ ການດຳເນີນທຸລະກິດ;
3. ຮັບປະກັນການບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງດ້ານ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການ ຮ້າຍ ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ.

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນການບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງ ໂດຍໃຫ້ສອດຄ່ອງ ກັບເງື່ອນໄຂສາຍພົວພັນທຸລະກິດຂອງລູກຄ້າ ກ່ອນມີການຢັ້ງຢືນ.

ມາດຕາ 36 ການເກັບຮັກສາຂໍ້ມູນ

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງບັນທຶກ ແລະ ເກັບຮັກສາຂໍ້ມູນທັງໝົດຂອງລູກຄ້າ ຕາມປະເພດ ເອກະສານ ແລະ ກອບເວລາທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 28 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການຕ້ານ ສະກັດກັ້ນ ການ ຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ພ້ອມທັງຮັບປະກັນຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວໃຫ້ເປັນປະຈຸບັນ ແລະ ສາມາດສະໜອງໃຫ້ແກ່ ສຳນັກງານຂໍ້ມູນດ້ານການຟອກເງິນ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕາມການຮ້ອງ ຂໍຢ່າງທັນສະພາບການ.

ໝວດທີ 5

ການຕິດຕາມຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ຜະລິດຕະພັນທີ່ຫ້າມໃຫ້ບໍລິການ ແລະ ການເຮັດໃຫ້ລູກຄ້າຮູ້ຕົວ

ມາດຕາ 37 ການຕິດຕາມຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງທົບທວນ, ກວດສອບຂໍ້ມູນ, ເອກະສານ ຫຼື ຫຼັກຖານ ການຢັ້ງຢືນຕົນ ແລະ ຂໍ້ມູນທຸລະກຳ ຂອງລູກຄ້າ ທີ່ມີຢູ່ໃນປະຈຸບັນ ທັງລູກຄ້າທີ່ມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່າ ແລະ ສູງ ໃນດ້ານການຟອກ ເງິນ ຫຼື ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ທີ່ໄດ້ມີການລວບລວມໄວ້ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງກັບສະພາບຄວາມ ເປັນຈິງ ຂອງລູກຄ້າແຕ່ລະລາຍ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ ເພື່ອຈຸດປະສົງດັ່ງນີ້:

1. ກວດຈັບທຸລະກຳ ເພື່ອຊອກທຸລະກຳທີ່ໜ້າສົງໄສວ່າເປັນການຟອກເງິນ ຫຼື ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ ການກໍ່ການ;
2. ຮັບປະກັນຂໍ້ມູນ, ເອກະສານ ຫຼື ຫຼັກຖານກ່ຽວກັບ ການຢັ້ງຢືນຕົນຂອງລູກຄ້າ, ຜູ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ທີ່ແທ້ຈິງ, ຈຸດປະສົງ ແລະ ລັກສະນະການສ້າງສາຍພົວພັນທຸລະກິດ ໃຫ້ເປັນປະຈຸບັນ ແລະ ທັນ ສະພາບການ;
3. ປະເມີນຄືນຄວາມສ່ຽງລູກຄ້າ ອີງຕາມທຸລະກຳ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງລູກຄ້າ;
4. ກວດສອບວ່າທຸລະກຳ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງລູກຄ້າ ແມ່ນສອດຄ່ອງກັບປະຫວັດ ແລະ ຄວາມ ສ່ຽງຂອງລູກຄ້າ.

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງສ້າງຂັ້ນຕອນຕິດຕາມຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງກ່ຽວກັບການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກຳ ຂອງລູກຄ້າທີ່ເຄີຍໄດ້ລາຍງານໄປຍັງ ສຕຟງ, ເມື່ອມີການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກຳອີກຄັ້ງ ຂອງລູກຄ້າລາຍດັ່ງກ່າວ ທີ່ເຫັນວ່າຫາກມີຄວາມສົງໄສວ່າອາດຕິດພັນກັບການຟອກເງິນ ຫຼື ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ກໍ່ ໃຫ້ພິຈາລະນາລາຍງານເປັນທຸລະກຳທີ່ໜ້າສົງໄສວ່າເປັນການຟອກເງິນ ຫຼື ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການ ສະບັບໃໝ່ ໄປຍັງ ສຕຟງ.

ມາດຕາ 38 ຜະລິດຕະພັນທີ່ຫ້າມໃຫ້ບໍລິການ

ຫ້າມຫົວໜ້າທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ໃຫ້ບໍລິການ, ເຮັດທຸລະກຳ ຫຼື ສ້າງສາຍພົວພັນທຸລະກິດ ກັບລູກຄ້າທີ່ປົກ
ປິດຊື່ນາມສະກຸນທີ່ແທ້ຈິງ, ໃຊ້ຊື່ປອມ ຫຼື ຊື່ແຝງ, ມີຂໍ້ມູນ ຫຼື ມີປະຫວັດທີ່ບໍ່ຈະແຈ້ງ ແລະ ຫ້າມບໍລິການ ຫຼື
ເປີດບັນຊີທີ່ເປັນລະຫັດ ແລະ ບັນຊີນິລະນາມ ໃຫ້ແກ່ລູກຄ້າຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 39 ການເຮັດໃຫ້ລູກຄ້າຮູ້ຕົວ

ຫ້າມບໍ່ໃຫ້ ພະນັກງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ຜູ້ຈັດການ, ຜູ້ບໍລິຫານ, ຜູ້ອຳນວຍການ, ຄະນະອຳນວຍການ, ສະພາ
ບໍລິຫານ ແລະ ຜູ້ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບວຽກງານການຕ້ານ ສະກັດກັ້ນ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່
ການກໍ່ການຮ້າຍ ເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນ ຫຼື ມີພຶດຕິກຳ ຫຼື ການກະທຳ ໃດໜຶ່ງ ຫຼື ດ້ວຍວິທີການໃດກໍ່ຕາມ ທີ່ຈະເຮັດໃຫ້
ລູກຄ້າຂອງຕົນຊາບວ່າມີການນຳໃຊ້ມາດຕະການເພີ່ມທະວີເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ ຫຼື ມີການລາຍງານທຸລະກຳທີ່
ສົງໄສວ່າເປັນການຟອກເງິນ ຫຼື ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ຫຼື ລາຍງານຂໍ້ມູນໃດໜຶ່ງ ກ່ຽວກັບລູກ
ຄ້າ ໄປຍັງ ສຕຟງ. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດັ່ງກ່າວແມ່ນບໍ່ໄດ້ມີເຈດຕະນາໄປຍັບຍັ້ງ, ຂັດຂວາງ ການແບ່ງປັນຂໍ້
ມູນລະຫວ່າງກຸ່ມບໍລິສັດ ແລະ ກຸ່ມການເງິນ.

ກໍລະນີເຊື່ອວ່າການນຳໃຊ້ມາດຕະການເພີ່ມທະວີເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້ານັ້ນ ຈະເຮັດໃຫ້ລູກຄ້າຮູ້ຕົວ ແມ່ນຕ້ອງ
ຢຸດຕິການນຳໃຊ້ມາດຕະການເພີ່ມທະວີເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ ພ້ອມທັງລາຍງານທຸລະກຳທີ່ສົງໄສວ່າເປັນການຟອກ
ເງິນ ຫຼື ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ມາຍັງ ສຕຟງ.

ໝວດທີ 6

ມາດຕະການສະເພາະ

ມາດຕາ 40 ການຖ່ວງເວລາການເຮັດທຸລະກຳ

ນອກຈາກການເລື່ອນທຸລະກຳຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 29 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການຕ້ານ
ສະກັດກັ້ນ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ອາດ
ຈະພິຈາລະນາສ້າງມາດຕະການທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບການດຳເນີນກິດຈະການຂອງຕົນ ທັງໃນເວລາ
ທີ່ກຳລັງ ຫຼື ກ່ອນ ການສ້າງສາຍພົວພັນທາງດ້ານທຸລະກິດ ຫຼື ການໃຫ້ບໍລິການ ເພື່ອຖ່ວງເວລາການເຮັດທຸລະ
ກຳຂອງລູກຄ້າ ທີ່ຕົນສົງໄສວ່າເປັນການຟອກເງິນ ຫຼື ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ແລະ ກໍລະນີ
ຫາກໄດ້ຮັບແຈ້ງຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 41 ການປະຕິບັດຕາມຫຼັກການກັກ, ການຍຶດ ຫຼື ການອາຍັດ
ທຶນ ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ເປັນຕົ້ນ ດັ່ງນີ້:

- ການສ້າງຂັ້ນຕອນໃນເວລາພົວພັນທາງດ້ານທຸລະກິດ ຫຼື ໃຫ້ບໍລິການ ຕົວຈິງເພີ່ມຂຶ້ນ;
- ການໃຫ້ເຫດຜົນວ່າລະບົບທີ່ນຳໃຊ້ໃນການໃຫ້ບໍລິການມີບັນຫາທາງດ້ານເຕັກນິກ ຫຼື ຈຳນວນເງິນບໍ່
ພຽງພໍໃນການໃຫ້ບໍລິການ;
- ການແນະນຳໃຫ້ໄປໃຊ້ບໍລິການກັບສາຂາ ຫຼື ສຳນັກງານໃຫ່ຍ;
- ການຂໍເອກະສານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ຈຳເປັນ ເພີ່ມຂຶ້ນ;
- ການນຳໃຊ້ແບບຟອມສະເພາະກັບລູກຄ້າລາຍດັ່ງກ່າວ;
- ວິທີການອື່ນຕາມຄວາມເໝາະສົມ.

ໃນເວລາ ຫຼື ພາຍຫຼັງ ການນຳເດີນມາດຕະການຕາມວັກໜຶ່ງ ຂອງມາດຕານີ້ ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ
ຕ້ອງລາຍງານ ໄປຍັງ ສຕຟງ ໂດຍທັນທີ.

ການນຳໃຊ້ມາດຕະການໃດໜຶ່ງຕາມວັກໜຶ່ງຂອງມາດຕານີ້ ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງຮັບປະກັນ ວ່າຈະບໍ່ເປັນການເຮັດໃຫ້ລູກຄ້າຮູ້ຕົວ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 39 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 41 ການປະຕິບັດຕາມຫຼັກການກັກ, ການຍຶດ ຫຼື ການອາຍັດທຶນ

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງກວດກາຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ແລະ ທັນສະພາບການ ຕໍ່ກັບບັນຊີຂວ້າ ບາດ ຂອງອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕາມເວັບໄຊສ໌ ດັ່ງນີ້:

1. https://www.un.org/securitycouncil/sanctions/1267/aq_sanctions_list/summaries
2. <https://www.un.org/securitycouncil/sanctions/1988>;
3. <https://www.un.org/securitycouncil/sanctions/1988/materials/summaries>
4. <https://www.un.org/securitycouncil/sanctions/1718/materials>
5. <https://www.un.org/securitycouncil/content/2231/background>
6. <http://aml.io.gov.la/eng/index.php>

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງທົບທວນລູກຄ້າຂອງຕົນຢ່າງເປັນປົກກະຕິ, ກໍລະນີທາງກວດພົບ ຫຼື ພົບເຫັນວ່າ ລູກຄ້າ, ຜູ້ຮັບຜິດປະໂຫຍດທີ່ແທ້ຈິງ ຫຼື ຜູ້ທີ່ຖືກມອບໝາຍມາເຮັດທຸລະກຳແທນ ຕົງກັບບັນຊີ ຂວ້າບາດຂ້າງເທິງ ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງປະຕິເສດ ຫຼື ຢຸດຕິສາຍພົວພັນທາງທຸລະກິດ ຫຼື ຢຸດຕິ ທຸລະກຳ ລວມທັງທຸລະກຳທີ່ຍັງບໍ່ສຳເລັດ ແລະ ກັກທຶນ ຫຼື ຊັບສິນ ຂອງລູກຄ້າດັ່ງກ່າວ ພ້ອມທັງລາຍງານ ດ່ວນມາຍັງກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ແລະ ສຕຟງ.

ກໍລະນີ ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ກວດພົບເຫັນລາຍຊື່ຕາມທີ່ກຳນົດໃນເວັບໄຊສ໌ຂ້າງເທິງ ແລະ ໄດ້ ຢຸດຕິ ແລະ ກັກ ທຶນ ຫຼື ຊັບສິນແລ້ວນັ້ນ, ແຕ່ຫາກກໍລະນີໄດ້ຮັບແຈ້ງຈາກກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ຫຼື ສຳນັກງານຂໍ້ມູນຕ້ານການຟອກເງິນ ວ່າລາຍຊື່ດັ່ງກ່າວບໍ່ໄດ້ຖືກກຳນົດໃນບັນຊີຂວ້າບາດຂອງອົງການຈັດຕັ້ງ ສາກົນ, ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ແມ່ນຕ້ອງຍົກເລີກການກັກ ແລະ ໃຫ້ສາມາດດຳເນີນທຸລະກຳໄດ້ຕາມ ການອະນຸຍາດຂອງກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ຫຼື ສຳນັກງານຂໍ້ມູນຕ້ານການຟອກເງິນ.

ກໍລະນີກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ຫຼື ສຳນັກງານຂໍ້ມູນຕ້ານການຟອກເງິນ ໄດ້ແຈ້ງກ່ຽວກັບການເອົາ ລາຍຊື່ອອກຈາກບັນຊີຂວ້າບາດຂອງອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ, ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານຕ້ອງຍົກເລີກການອາ ຍັດ ທຶນ ຫຼື ຊັບສິນ ທີ່ໄດ້ຖືກອາຍັດ ໄວ້ ແລະ ສືບຕໍ່ໃຫ້ບໍລິການປົກກະຕິ.

ມາດຕາ 42 ການອາຍັດບັນຊີ

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງດຳເນີນການ ກັກ ແລະ ອາຍັດ ເງິນ ຫຼື ທຶນ ຂອງລູກຄ້າຕົນ ທີ່ມີໃນ ບັນຊີເງິນຝາກ ທັນທີ ໂດຍບໍ່ແຈ້ງເຕືອນລ່ວງໜ້າ ຕໍ່ລູກຄ້າ, ຜູ້ຮັບຜິດປະໂຫຍດທີ່ແທ້ຈິງ ຫຼື ຜູ້ທີ່ຖືກມອບ ໝາຍໃຫ້ມາເຮັດທຸລະກຳແທນ ເມື່ອໄດ້ຮັບການແຈ້ງຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 34 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ຫຼື ໄດ້ຮັບການປະສານງານຈາກ ສຕຟງ ຫຼື ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ.

ໝວດທີ 7

ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 43 ການປົກປ້ອງ

ພະນັກງານ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຈະໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 11 ຂອງ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການຕ້ານ ສະກັດກັ້ນ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ຫຼື ລະບຽບ ກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 44 ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຫາກບໍ່ປະຕິບັດພັນທະຂອງຕົນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ຈະຖືກມາດຕະການທາງດ້ານບໍລິຫານ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນນິຕິກຳກ່ຽວກັບມາດຕະການທາງບໍລິຫານຕໍ່ຜູ້ລະເມີດກົດ ໝາຍໃນຂົງເຂດວຽກງານການຕ້ານ ສະກັດກັ້ນ ການຟອກເງິນ ແລະ ສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ຫຼື ລະບຽບກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 45 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ມອບໃຫ້ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມອບໃຫ້ ສຕຟງ ເປັນເຈົ້າການ ແລະ ປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອຕິດຕາມ ແລະ ກວດກາ ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ໃນກໍລະນີຈຳເປັນຕ້ອງມີການປັບປຸງບາງເນື້ອໃນຫຼັກການໃຫ້ແທດໝົມກັບສະພາບຕົວຈິງ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ ສຕຟງ ສາມາດອອກຄຳແນະນຳ, ບົດແນະນຳ, ແຈ້ງການ ຫຼື ລະບຽບການໃດໜຶ່ງ ເພື່ອປັບປຸງ, ເພີ່ມເຕີມ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 46 ຜົນສັກສິດ

ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ປ່ຽນແທນຂໍ້ຕົກລົງວ່າດ້ວຍການຊອກຮູ້ລູກຄ້າ ແລະ ການເພີ່ມທະວີເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າສະບັບເລກທີ 01/ຄຕຟງ, ລົງວັນທີ 15 ມັງກອນ 2016.

ປະທານຄະນະກຳມະການແຫ່ງຊາດ ເພື່ອຕ້ານ
ການຟອກເງິນ ແລະ ສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ,

ສອນໄຊ ສີພັນດອນ

